

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!

Jen svorným Bůh zehňuje.“
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udrženi českého vědomí, řeči
a novín v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 3.

Sobota (Saturday) 17. 1. (January) 1987

O LETOŠNÍM DNU MÍRU NA NOVÝ ROK SV. OTEC VE SVĚM POSELSTVÍ K CELÉMU SVĚTU VYBÍDL NÁRODY K ODZBROJENÍ A K ZAMĚŘENÍ VEŠKERÉHO ÚSILÍ K EKONOMICKÉMU ROZVOJI

Vatikán. - Papež Jan Pavel II. řekl, že odzbrojení a ekonomický rozvoj jsou dnes nerozlučně spjaté předpoklady pro mír ve světě a naléhal na všechny národy, aby snížily svou výzbroj na minimum, nutné pro legitimní obranu.

Ve svém poselství na světový den míru v roce 1987 řekl, že svět by měl přestat spoléhat na „bezpečnost, založenou jen na zbraních“. Odzbrojení a ekonomický rozvoj jsou podle papeže Jana Pavla II. dva nejpřednější úkoly s nimiž se náš dnešní svět musí vypořádat. Napětí, které je důsledkem nevyřešení těchto problémů, je vážným ohrožením světového míru. Státy nesou zodpovědnost za světový mír, který bude moci být zajištěn pouze tehdy, až bezpečnost založená na zbraních, bude nahrazena bezpečností, založenou na solidaritě lidské rodiny.

Sv. Otec také naléhal na ty, kteří konají násilí a provádějí terorismus, aby ustali od této své lidstvu škodlivé činnosti, a to i v případě, když jsou jejich cíle samy o sobě spravedlivé. „Prosím vás,“ řekl, „nepodkopávejte stavbu samotné společnosti. Cestou násilí nedosáhnete pro sebe nikdy opravdové spravedlnosti.“ Také požádal vlády, aby posílily rodinný život a chránily rodinné hodnoty. Řekl, že zdravý rodinný život je základním kamenem pro mír v každém národě. Kritisoval takové programy cizí výpomoci, které prakticky nutí lidské společnosti a celé země přijmout programy potratů a umělých antikoncepčních prostředků jako podmínku pro obdržení

ekonomické výpomoci. Řekl, že tyto programy porušují solidaritu lidské rodiny, protože neuznávají hodnoty lidské důstojnosti a lidské svobody.

Jiné překážky proti míru, které potřebují vyřešení, jsou podle sv. Otce ještě tyto: 1) stále více rostoucí zahraniční dluh chudých zemí; 2) rostoucí ekonomická, vědecká a technologická mezera mezi pokročilými a zaostalými zeměmi; 3) ideologie, které hlásají, či podporují nenávisť a rasovou, náboženskou či politickou nenášenlivost; 4) bezdůvodné zavírání hranic, které znemožňuje lidem stěhovat se pro zlepšení svého údělu, spojení rodin a návštěvu těch, které máme rádi.

Tento nový papežský dokument o 5,000 slovech, má titul „Rozvoj a solidarita, dva klíče k míru“, a byl sepsán pro letošní Světový den míru 1. ledna.

Byl to papež Pavel VI., který se v r. 1967 rozhodl podpořit úsilí o světový mír i tím, že jeho nutnost a potřeba bude každoročně věřícím připomínána hned prvním dnem v civilním roce. Papež Jan Pavel II. řekl, že je nutno čelit sociálním a politickým problémům vědomím solidarity s celou lidskou společností, a pak pokračoval: „Hledat ekonomickou, vojenskou a politickou převahu na úkor práv jiných zemí ohrožuje jakýkoliv výhled pro pravý rozvoj a skutečný mír... Vybízím k dalšímu omezení zbraní na minimum, nutné pro legitimní obranu, a ke zvýšení pomoci chudým zemím, aby byly schopny pomáhat samy sobě... Všechny země jsou dnes nevyhnutelně na sobě závislé,

KAREL KRYL

DĚDICŮM
PALACHOVÝM

*Milion slepých očí
Na erbu hlava hadí
jež hledíc do měsíře
bezblesou píseň vyje
Nad městem rytíř-kočí
slepého koně hladí
a dole hoří svíce
z Dantovy komedie*

*Kaple má okna klenutá
a křížem hlásá lásku
Ústa jsou řevem zalknutá
a nevydají hlásku
Květiny strachu!
Věnce lží!
A místo slzi
tence mží
na zvratky na obrázku*

*Ráno, jež nenastane
nadarmo čeká žlutou
Vavříny do omáčky
a slza na lajeť
Ze země netvor vstane
jenž s tváří nepohnutou
seznav, jak vraždit ptáčky
plamenem obejmě tě*

Památce sebeobětovaného Jana PALACHA

*Stalo se v naší staré
Sověty okupované vlasti
na Václavském náměstí v Praze
v lednu L. P. 1969*

pocít'ují chudobu jiných zemí, a všechny země hlavně pak trpí tím, že není prováděno odzbrojení.“

Ve věci zahraničního dluhu chudých zemí papež Jan Pavel II. požádal o větší spolupráci mezi bohatšími zeměmi, které půjčky poskytují a těmi, které si peníze vypůjčují, jakož i mezi rozvojovými zeměmi a mezinárodními finančními ústavami. Řekl, že mnohé problémy v této záležitosti - protekcionismus, ceny surovin, priority v investicích, dodržení přijatých závazků, jakož i nutné ohledy

na vnitřní podmínky zadlužených zemí - si vyžadují, aby společně byla hledána taková jejich řešení, která podporují a zajišť'ují plynulý hospodářsko-kulturní rozvoj. Vatikán právě připravuje zvláštní dokument o situaci zahraničního dluhu ve světě, který má vyjít ještě letos.

Sv. Otec také řekl, že „nové a mocné nerovnosti se objevují mezi zeměmi, které mají novou, pokročilou technologii, a zeměmi, které této technologie postrádají. Kvůli této velké nerovnosti se stává mravním imperativem lidské solidarity

neličená ochota, sdílet s technologicky méně pokročilými zeměmi hlavní technické vynálezy, jichž je možno prakticky použít pro rozvoj a zlepšení života. Sdílení technologie, jakož i informací pro odvrácení přírodních pohrom a pro zlepšení kvality lidského života přispěje zároveň ke zvýšení lidské solidarity a tím ještě více usnadní výpomocné akce dobré vůle.

Na druhé straně sv. Otec zamítl úmysly vědecky pokročilých zemí, dělat si z jiných (Pokračování na str. 12)

Sloupek informací

**o prach obyčejné zlosti Moskvy,
která vehementně protestovala
na kanadském velvyslanectví v Moskvě
proti „pomluvám Lenina
a konečným cílům SSSR,“
které Moskva vycítila
z jednoho kanadského radiového vysílání
v ruštině pro občany SSSR.**

Pan Bůh zaplat'!
Jeden kanadský novinář, zřejmě českého původu, napsal o cílech mezinárodního komunismu pravdu a tím Moskvu hrozně dopálil.

Čirou náhodou se mi dostal do rukou výtisk kanadského deníku „Sun“ z Toronta z 12. prosince 1986 s krátkým článkem o „rozčileném“ sovětském protestu na kanadském velvyslanectví v Moskvě proti jednomu vysílání kanadského rozhlasu CBC. Ten totiž 12. listopadu 1986 ve svém pravidelném programu v ruštině, určeném pro posluchače v SSSR, podával - jako obyčejně - také přehled denních zpráv z kanadského tisku. Sověty však tentokrát dopálil obsah několika článků kanadského novináře a dopisovatele deníku „Sun“ jménem Lubor Zink, a proto protestovali: V těch článcích se totiž Zink kriticky vyslovil o upřímnosti Gorbačovových návrhů na odzbro-

jení a zmírnění napětí - (strachu z války) - mezi USA a SSSR při „minisummitu“ s US prezidentem Reaganem v islandském Reykjavíku. Podle zprávy tiskové agentury „Associated Press“ sovětské ministerstvo zahraničí si Kanadčanům vyčítavě stěžovalo na Zinkův „pomlouvavý útok“ proti čistým úmyslům dnešního vládcce SSSR - Gorbačova, a na Zinkovu „naprosto vyhanou falsifikaci dějin sovětského a mezinárodního komunistického hnutí.“

A víte, co Moskvu nejvíce rozčílilo? Že Lubor Zink ve svém článku v deníku „Sun“ z 31. října 1986 - (citovaném v ruském vysílání kanadského rozhlasu CBC) - jednoduše a na plno řekl starou známou pravdu, že sovětské vedení bezohledně usiluje o to, aby komunisté ovládli nakonec celý svět. V témže článku pak Zink tvrdil, že Gorbačov - dobře obeznámený s touhou Západu po míru - si svými náhlými

nabídkami na „opravdové“ odzbrojení jen cynicky zahrává s city a touhou obyvatel západních demokracií po skutečném míru, ale aby při tom zároveň zachoval SSSR jeho dnešní všesvětovou strategickou a vojenskou převahu, tak pracně a podloudně dosaženou čtyřicetiletým poválečným úsilím vojensky dohnat a předčít USA.

Když se Lubor Zink 12. prosince z novin dověděl o sovětském protestu na své články, měl z toho dětskou radost. Jen k tomu dodal, že by byl nejen dopálen, pobouřen a velmi znepokojen, ale zároveň hrozně smutný, kdyby se mezinárodní rozhlas „Kanada“ ve svém ruském vysílání podřídil sovětskému přání nikdy SSSR nekritizovat, ustoupil jeho nátlaku, a v budoucnu odmítal citovat obsah jeho kritických článků sovětské politiky a propagandy ve svých týdenních přehledech o kanadském tisku.

Kanadské velvyslanectví v Moskvě - alespoň prozatím - reagovalo na sovětský protest správně. Protestujícím sdružením prostě odpovědělo, že mezinárodní vysílání rozhlasu CBC je na kanadské vládě naprosto nezávislá informační služba, a že Kanada má svou státní ústavou zaručenou svobodu projevu i tisku, kterou musí na přání a ze svobodné vůle svých občanů vždy a stále respektovat. Tečka.

V redakci Hlasu národa nás však nyní zajímaly hlavně dvě věci: 1) Co ten kanadský žurnalista Lubor Zink vůbec napsal, že to rudé veličiny Sovětského svazu dopálilo natolik, aby proti jeho článkům v „Sun“, tak vehementně protestovali, a za 2) Kdo to vůbec ten pan Lubor Zink je.

Když začneme hledat odpověď na tu druhou otázku, vynoří se nám jasně v mysl, že musí být českého původu. Rodinné jméno Zink se sice vyskytuje v Německu i u nás, a může je nosit i kdekjaký Skandinávec, Francouz, Polák, Jugoslávec či Američan. Křestní jméno Lubor je však typicky české, a že pan Lubor Zink k svému zcela pravděpodobnému českému jménu - (i když nikterak šovinisticky chápanému) - se asi hlásí, to už dokazuje jen to, že si své křestní jméno Lubor nezměnil ani na nějakého Lou, Jimma či Waltera, ale zůstal i jako známý kanadský žurnalista pravděpodobně českým Luborem. Škoda jen, že nám jej v exilu dosud někdo z Čs. národního sdružení v Kanadě, či z Čs. národní rady americké, anebo z Rady svobodného Českos-

lovenska ve svých sdělovacích prostředcích nepředstavil a s jeho správnými názory o mezinárodním komunismu neseznámil.

Když jsme se totiž v redakci H.N. nakonec dopídili alespoň dvou článků novináře Lubora Zinka, uveřejněných v torontském deníku „Sun“ 24. a 31. října 1986 - (jejich obsah byl zřejmě citován v ruském vysílání „Přehledu kanadského tisku“ na radiové stanici CBC, a na který Moskva tak podrážděně reagovala) - s náramnou chutí jsme si ty oba články přečetli. Zdá se nám, že jejich sloh je asi i pro anglicky mluvící čtenáře s US středoškolským vzděláním trochu složitý, a proto i těžko pochopitelný pro obyčejného čtenáře, ale obsah a smysl obou článků vskutku udeřil „na hlavičku“ hřebíku komunismu a Moskvě „t'á! do živého“. Proto rádi čtenářům Hlasu národa nyní obsah obou článků novináře Lubora Zinka shrneme. Páli bychom si, aby někdo z Vás si po jejich přečtení sedl a napsal „našemu“ novináři Lubormu Zinkovi - (ať už česky nebo anglicky) - že se o jeho hluboké znalosti komunismu dověděl z Hlasu národa a vyjádřil mu svou vděčnost za jeho odvahu psát o komunismu pravdu.

Co tedy novinář Lubor J. Zink do torontského deníku „Sun“ napsal, že to Moskvu pobouřilo do té míry, aby proti jeho článkům protestovala na kanadském velvyslanectví v Moskvě? Prostě a jednoduše „kápl božskou“ a řekl, jaké jsou skutečné cíle mezinárodního komunismu a Gorbačovových „nabídek“ US prezidentu R. Reaganovi.

V článku z 24. října 1986, který máme před sebou, kanadský novinář Lubor Zink nejprve reaguje na dva citáty současného ministra zahraničí Kanady Joe Clarka, jenž při debatách v kanadské Dolní sněmovně - (parlamentu) - o kontrole zbraní mezi USA a SSSR papouškoval: 1) Kontrola zbraní a bezpečnost jsou hlavní mezinárodní problémy naší doby...

2) Oběma supervelmocím

USA a SSSR - se konečně najednou podařilo přiblížit se „na dosah ruky“ k význačné smlouvě o této nutné kontrole zbraní, aby svět mohl žít ve větší a stálejší bezpečnosti...

Žurnalista Zink kanadskému ministru zahraničí sice všelicos přiznává, ale přísně kritizuje jeho politickou naivitu.

Zink ve svém článku vychází nejprve z těchto dvou zcela povrchních prohlášení kanadského zahraničního ministra Clarka, aby k nim zaujal své kritické stanovisko, a teprve potom znovu připomíná svým čtenářům celý smysl „Leninova odkazu“ stoupením komunismu v návodu, jak jedině uspějí k vytčenému cíli - zkomunisození celého světa - mezinárodní proletářskou revolucí. A právě ten „Leninův odkaz“ by měli brát dnešní západní politici smrtelně vážně, všemi prostředky zamezit Moskvě jeho dosavadní tvrdošíjně provádění a nespokojit se s papouškováním sovětských propagačních hesel ani s pouhým opakováním samozřejmých pravd o podmínkách míru.

Zink i poctivě přiznává Clarkovi snahu, čelit útokům levicově laděných opozičních stran, které předhazují současné kanadské vládě, že je ve vleku USA, že Ronald Reagan „propásl“ na vrcholné minikonferenci v Reykjavíku jedinečnou možnost uzavřít s Moskvou „historickou smlouvu“ o odzbrojení, a že on - kanadský ministr zahraničí - ke všemu mlčí! Pak mu však zcela otevřeně vytýká jeho naivitu, když pouze papouškuje takové fráze ze slovníku moskevské propagandy, a že i po dvou letech v úřadě ministra zahraničí se dosud nepřesvědčil o skutečných záměrech a cílech všech sovětských intrik ve světě, zvláště od konce 2. světové války.

Kanadský zahraniční ministr Clark připomenul navíc i houfivým sněmům: „Grits“, které kráiklounsky požadují „mír se Sověty za každou cenu“, že

(Dokončení na str. 12)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 29)-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE, CHICAGO IL. 60623
Telefon: 762-2044

EDITOR - RIDI: Father VOJTECH VIT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawdale Ave, Chicago, IL 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602

(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

January 17, 1987 — Vol. XII, No. 3.

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMACÍ TELEFON:
☎ 484-0106 / 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Mládež západní Evropy znovu objevila svou solidarititu

Západoevropská studující mládež z šedesátých a sedmdesátých let byla často ve vleku levicových ideologických fantasií a bezduše se účastnila mnohých pícnických demonstrací - i za světový mír - konaných podle moskevské šablony a moskevských pokynů. Pak v osmdesátých letech, zklamáná prázdnotou levicových sloganů, se najednou obrátila ke konzervativním hodnotám: začal ji najednou vábit individualismus, v jehož jméno se snažila náležitě se připravit na takovou životní kariéru, kde je možno dospět k moci, vydělat hodně peněz a co nejvíce užívat dober tohoto světa. Politicky byla úplně amorfni - bezbarvá. Dnes si tato mládež opět uvědomuje svou solidaritu, stává se více militantní a snaží se společnou akcí dosáhnout některých společných cílů, které považuje za nutné pro své dobro i pro dobro lidstva.

V posledních týdnech bylo slyšet o různých demonstracích universitních a středoškolských studentů v některých hlavních městech: v Paříži, Římě, Bonnu, Bruselu i v Madridě. Vlády, jak konzervativní tak i socialistické, tím byly značně překvapeny, protože tato náhla změna v chování mládeže byla zcela nečekaná. Zprvu se však myslelo, že jde pouze o nějaké vrtochy, které zase rychle zmizí, či o oheň ze slámy, který brzy uhasne. Záhy si však páni předsedové vlád uvědomili, že jde o něco, co budou muset brát vážně. V Paříži studenti protestovali - prý jich byl celý milión - proti připravovaným reformám ve vyučování a proti přísné výběrovému systému jen nejlepších studentů při přijímání na universitu. Vláda ministerského předsedy Chiraca nakonec ustoupila a své reformní návrhy odvolala, zvláště když jeden student - demonstrant zemřel na utrpení zranění od policie.

V Německé spolkové republice studenti protestovali proti světovému závodění ve zbrojení a proti znehodnocování přírodního prostředí; ti to však udělali z popudu narudlých „Zelených“.

Ve Švédsku mládež projevila své spontánní pobouření nad neomluvitelnou nečinností, která způsobila chemické znečištění řeky Rýna na příchůzích deset let.

Všeobecně je však možno říci, že dnešní studující mládež západní Evropy znovu objevuje různé etické hodnoty, na

kterých je založena západní civilizace. Proto protestuje proti válce, lidské bídě, zanedbávání nemocí nemajetných lidí, ngramotnosti, destrukci přírody v důsledku přílišné a bezohledné industrialisace, proti rasismu a xenofobii.

V Bruselu universitní studenti ze zemí západní Evropy požadovali v rámci „Projektu Erasmus“ ambiční reformu evropského universitního systému: rektori evropských universit a vlády mají universitní kursy a diplomy zmezinárodnit a harmonizovat, aby vysokoškolská jednotlivých zemí mohli studovat na kterékoliv universitě v jiných zemích Evropského společenství a jejich diplomy byly uznány ve všech zemích společného trhu. Tentokrát však ministři školství Francie, Anglie a Německé spolkové republiky - v obavě, že by taková radikální změna přivedla jednak naprostou autonomii universit těžko slučitelnou se státními subvencemi a zároveň zmatky se snížením jejich akademické úrovně - před studenty neustoupili a jejich návrhy zamítli. Někteří pozorovatelé tedy navrhovali, aby aspoň diplomy, udělované na západních universitách, byly plnoprávně platné ve všech zemích Evropského společenství. Vlády však o této věci dosud nic nerozhodly.

To, že evropští studenti poslední čtvrtiny 20. století opět projevují otevřenost k velkým současným problémům a vracejí se k tradičním etickým hodnotám je kladný a potěšující zjev. Měli by se ovšem už také zajímat i o jiné základní hodnoty, které přivedly západní kulturu a civilizaci k jejich rozkvětu, totiž o náboženství, manželství a rodinu. Nikdy by však neměli zapomenout, že

ČESKOSLOVENSKÁ SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ Odbočka Chicago

Vás zve na kulturní večer v sobotu,

17. ledna 1987
v 7:30 večer
ve

ŠKOLE T.G. MASARYK
5701 West 22nd Place
Cicero, Illinois

„DNEŠNÍ ČINA“

Přednáší dr. Jiří Nehněvajs, předseda SVU.

Dr. Eduard Dvořák, předseda
Sonja Bečvářová, tajemnice

jejich prvním úkolem je studovat a připravit se náležitě na své životní povolání a na svou příští roli v lidské společnosti. Jejich hlas už nebude moci být opomen jen v žádné zemi - zřejmě už také ani v zemích s komunistickými režimy. Jejich úkolem však rozhodně není míchat se do politiky a vnucovat společnost a vládám svá vlastní řešení problémů. K tomu jim chybí potřebná životní zkušenost a charakterová vyzrállost. Ať se vážným a pilným studiem naučí všemu, jak by se mělo správně v demokracii vládnout, pak ať v životě dokáží, co dovedou a ucházejí se v politické soutěži o volební mandát. Pak mají ještě stále dost času, aby se v praxi poučili o tom, že i ta „zdánlivě nejlogičtější“ idea se nestává pravdivou a správnou jen proto, že ji papouškují a pokřikují pouliční davy, svedené nějakým demagogem. Ani politické reformy se neobejdou bez znalosti celého člověka a bez „lékárnických vážek“ spravedlnosti a mravnosti.

NAŠIM MILÝM ČTENÁŘŮM

Proč dostávají někde dvě, a jinde dokonce i tři poslední čísla H. N. najednou.

Tentokrát to nebylo vinou pošty, ale naší; ve skutečnosti našeho prastarého adresografu ze začátku tohoto století, který nám třikrát po sobě vypověděl službu. Marně bylo všechno hledání náhradních součástek, i shánění se po stejném typu, abychom nemuseli předělávat všechny plíškové štítky. Nakonec se nám sice podařilo - po různém sváření - starou mašinku ještě rozjet, ale zřejmě chce už jít do pense. Nezbyde nám, než se obrátit na ne zrovna laciný moderní domácí kompjutr a na dělání adresových nálepek. Všem našim čtenářům, kteří nám při vyrovnávání předplatného na rok 1987 laskavě pomohou splácet dluh na moderní adresovačku, kterou musíme nutně koupit - vyslovují už předem upřímně Pán Bůh zaplať, a všem děkují za jejich trpělivost.

Vděčně Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

XXXVI. reprezentační ples Oblastního chicagského výboru Československé národní rady americké

JIŽ PŘÍŠTÍ SOBOTU
24. LEDNA 1987!

Listky je nutno objednat a zaplatit před dnem plesu v úředně ČSNRA. Poslali jste již svou objednávku poštou, anebo se zastavili v úředně osobně? Laskavě učiňte tak co nejdříve!

Srdčně zveme celou naši krajskou veřejnost na náš XXXVI. reprezentační ples, který se koná v sobotu večer 24. ledna 1987 v tanečním sále předního chicagského hotelu „The Ritz - Carlton“, - (160 East Pearson Str.).

Večer bude zpřijemňovat svou hudbou dobře známá ze svých vystoupení při významných společenských událostech „Bill Scott Orchestra“, při které se návštěvníkům minulého roku tak dobře tančilo.

Mladistvé letošní debutantky: Barbaru Biman z Cicera, Barbaru Bzdušek z Cicera, Martinu Chybu z Lyons a Danu Vedral z Cicera svým vkusným způsobem společnosti představí

naši osvědčení „Master & Mistress of Ceremonies“ Dennis & Mary Ann Sadilek.

Předsedkyně plesu Vlasta Vrázová s grafikem Milanem Košarem opět připravují kulturně cennou, informační upomínkovou plesovou knižku, kterou obdrží každý návštěvník.

Cena lístku včetně večere je \$50.00. O rezervaci laskavě volejte kancelář ČSNRA v úředních hodinách od 9:00 A.M. - 2:00 P.M., (656-1117), která ráda podá i všechny další informace. Šeky - vystavené na „Oblastní výbor ČSNRA - laskavě zašlete na adresu: 2137 So. Lombard Ave., Room 202, Cicero, Ill. 60650.

Oblíbená u naší i americké veřejnosti taneční, krojovaná skupina Beseda/Domov se svéráznou dovedností a láskou k našim národním lidovým tradicím předvede svědomitě připravované pásmo tanců.

Pozvete na ples také své přátele a známé; jistě si z něho odnesou krásné vzpomínky.

Těšíme se s vámi se všemi na shledanou v sobotu 24. ledna 1987 v plesové síni „The Ritz - Carlton“.

Za Oblastní chicagský výbor ČSNRA

Vlasta Vrázová, předsedkyně s plesovým výborem.

Čs. národní rada americká Oblastní výbor Chicago

srdčně zve na

XXXVI. REPREZENTAČNÍ PLES pořádaný v sobotu večer 24. ledna 1987

v plesové síni hotelu

THE RITZ-CARLTON CHICAGO

160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1987

Taneční vystoupení Besedy/Domov

Hraje známý orchestr Bill Scott

VEČERNÍ ŮBOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotově)

Večere v 7 hod.

Vstupné včetně večere \$50.00

Pro objednávku a rezervaci stůlu v úředně ČSNRA
2656-1117 - Úřední hodiny 9:00 A.M. - 2:00 P.M.

Doporučte HLAS NÁRODA
svým přátelům a známým

DOBA "BĚHEM ROKU"

2. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — který všechno řídíš na nebi i na zemi, — vyslyš snažné prosby svého lidu — a dej našim dnům svůj řád a mír. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 49, 3. 5-6)

Hospodín mi řekl: "Jsi mým služebníkem, Izraelem, proslávil se tebou."

Avšak nyní praví Hospodín, jenž si mě utvořil služebníkem již v matčině lůně, abych přivedl zasl k němu Jakuba, abych mu chromáčil Izraele — tak ve cti jsem u Hospodína, (protože) Bůh má je svou silou.

Řekl mi (tedy): "Málo je to, že jsem mým služebníkem, abych obnovil Jakubovy kmény a zbytky Izraele přivedl nazpět. Proto té udělám světlem národů, aby se rozšířila má spása až do končin země."

2. ČTENÍ — ZACÁTEK PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTANŮM (1 Kor 1, 1-3)

Pavel, povoláný za apoštola Ježíše Krista, protože Bůh tak rozkázal, a bratr Sosthenos členům Boží církevní obce v Korintě, kteří byli posvěceni prostřednictvím Krista Ježíše a povoláni do stavu svatých, a taky všem, kteří kdekoli vzývají jméno Pána Ježíše Krista, Pána jejich i našeho. Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a Pána Ježíše Krista.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 1, 29-30)

Jan spatřil Ježíše, jak jde k němu, a řekl: "Hle, beránek Boží, který odnáší hřích světa. To je ten, o němž jsem řekl: Za mnou přichází ten, jenž jest přede mnou, neboť byl dříve než já. A já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel křtít vodou, aby byl zjeven Izraeli."

Jan vydal svědectví: "Spatřil jsem, jak Duch sestoupil jako holubice a zůstal na něm. A já jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, má řeči: 'Na koho spatřil sestupovat Ducha a zůstat na něm, to je ten, který křtí Duchem svatým.'

Já jsem to viděl a vyprávím svědectví, že toto je Syn Boží."

DO ČESKOSLOVENSKA

Ceny letenek od 1. listopadu do konce dubna jen \$624 do Prahy či Bratislavy, a do Vídně \$545.

„Florida Escapade“, Bus Tour na Floridu, 9 dní pobytu, Orlando - Epcot Center Disney World, Sea World a jiné. Odjezd 27. února 1987.

Cena \$469 včetně prvotřídního ubytování, 5ti večerí, moderního autobusu a prohlídek všech atrakcí v Orlando.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou. Zájezdy na hawajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Tuzex, oblíbený dárek Vaším drahým. Vyřizujeme rychle a spolehlivě.

Na Vaše pozvání vyřídíme rychle a přesně návštěvu Vašich příbuzných za nejnižší ceny.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Jak otevřít vertikálu

Jak si vzájemně připomínat vertikální rozměr světa a života? Anebo - postaru řečeno - jak o něm vydávat svědectví? A to nikoli v mimořádné situaci, ale uprostřed každodenního koloběhu a navíc všedním a neokázalým způsobem?

Odedávna vítězí a prakticky užitečné schéma dělí lidské projevy na slova a skutky. Dostatečně jasno tu zjednává svědomí a jde jen o to, zda se jim kdo chce řídit nebo ne. Mámi na mysli vlastně praktický (dalo by se říci i „technický“) problém: jak vydávat svědectví slovem v době, která dopustila dalekosáhlé vyprázdnění řeči. Jak se vykákat neznehodnocenou měnou v situaci obecné inflace?

Především je záhodno nepřistoupit na toto obecné degradování jazyka a zachovávat tedy jeho intimní vztah ke smyslu skutečnosti, již on se týká. Solženicynův imperativ „Přestaňte lhát!“ pro nás žádá hrdivství, což je pro začátek příliš mnoho. Tak jako se neplavci odvažují prozatím jen tam, kde stačí, zkusme i my začít tam, nač stačíme. Přestaňte žvanit! A přestaňte žvásty tolerovat!

Vzpomínám na jednu nahodilou chlapčskou sešlost, nevím už, zda v hospodě nebo ve vlaku. Vznikla tam debata o kterémsi televizním vyčtení, kolik ze vydělá a jakou si prý postavil vitu. Lidé se zapojovali o překot a s vervou. Zaujetí světskou slávou a věcmi, které se dají koupit, bylo veliké a předháněli se v něm. Kdesi u dna bylo možno tušit lačnost a závist. Jeden starší muž, který dosud mlčel, pojednou prohodil: „Prosím vás, a nač mu to všechno bude? Kdoví, jak se mu vyvedla děcka, jestli nějaké má. A co bude dělat, až

bude opravdu starý...“ Řekl to bez závisti, spíš unaveně. Rozpačitě se zarazil. Rázem bylo po zaujetí, lačnosti a závisti pohasla - a řeč se trochu neobratně stočila aspoň na chvíli na věci hodnější lidského zájmu. Pak se vzpamatovali a vjeli do nějakých jiných vyježděných kolejí banality. Ten okamžik překvapení byl z toho všeho nej-cennější. Mlčenlivý starší muž pomohl všem na chvíli procitnout. Žádný heroismus, ale přece: v plochem hemžení jsme se dotkli jakéhosi dalšího rozměru.

Příležitost k takovému prohlédnutí čeká na každém kroku. Zejména projevujeme-li něco ze sebe samých. Připomeňme si utvrzování ve všeobecné otrávenosti, např. oblíbené skuhrání na poměry. Jak by se mnohdy vyplatilo, kdyby někdo řekl: „Co kdybychom si raději povídali o tom, jak se nenechat otrávit?“, nebo při nekonečném hořekování nad zpustlostí dnešní mládeže by měl někdo častěji prohodit: „Co myslíte, jak v jejich očích obstála a k jakému užítu jim byla rodičovská (prarodičovská) generace?“

Ještě vhodnější příležitost je osobní trápení, kdy dochází ke krizi vědomí životního smyslu; např. sklíčenost vyvolaná něčím, co k životu patří (nezdarem, nemocí, osamělostí, stářím, smrtí blízké osoby). Dalekosáhlé možnosti tu má lékař, poradce, přítel, který může poukázat na možnost pohledu sub specie aeterni, aniž by přitom spatra mentoroval. Bylo by jen málo užitečné, kdyby mělo zůstat jen při němém soucítění. Lékař či poradce, který se těší přirozené autoritě, se může trpčivě zepřít, co o tom všem soudil dřív, když ještě pomoc nepotřeboval; ten o tom zpravidla příliš

neuvažoval; lze tedy důrazně poukázat na jeho nepřipravenost a on si možná uvědomí, že cosi zanedbal a že nyní také záleží na něm. Nepřipravený přítel by se měl ze své nepřipravenosti vyznat, čímž by mohl dát podnět ke společnému hledání zapomenutého či opomíjeného rozměru života.

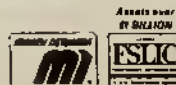
Sdílime-li s někým jeho roztrpčení nad nezdarem, neměli bychom ho ušetřit otázky: „Je někde také vaše chyba?“ Anebo: „Oč vám vlastně šlo, když jste se pro věc rozhodovat?“ Jsme-li svědky něčeho závažného rozhodování: „Nepokládáte za obecné dobro to, oč jde vlastně jen vám samému?“ Anebo: „Jste si jisti, že i s odstupem času budete sám sobě tento čin schvalovat?“ Zklamaneho je záhodno se zepřít: „Pokládáte to, kdo vás zklamal, skutečně za svěbytného člověka, anebo jen za nástroj vašich přání?“ Rodiče sklíčení selháním dítěte by měli někdy slyšet: „Máte zato, že jste v rozhodujících chvílích obstál jako otec, matka?“ Zahořklého mladého člověka možno zaskočit mírnou dávkou ironie: „Stýskáte si, že jste od života očekával to a ono. Neočekával jste taky náhodou něco od počasí?“ Deprese středního věku (pokud ovšem nejde o chorobný stav) by měla být osvětlena otázkou: „Nebývají tímto způsobem smutní lidé, kteří něco pokazili nebo propášli?“

Lecky stačí k osvětlení otázka. Anebo poznámka typu: „Ano, dříve jsem si to myslel také, ale pak jsem přišel na to, že mi šlo vlastně o ...“ a stačí vhodně doplnit. Chceme-li přestat tolerovat žvásty, nenecháme je bez komentáře. Imperativ „přestaňte žvanit“ tak postupně nabude podoby: „Přestaňte mlčet!“ Naše slova by však měla zavazovat i nás samotné. Pak doztrojeme pro svědectví skrze skutky.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave
420-8000

IMPORTER

**VALAŠSKÉ
PAPUČE**

dokud zásoba
postačí

Velikosti 6 - 12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

Alexander Orsich:

Církev v Hongkongu

Podle dohody mezi Londýnem a Pekingem má být Hongkong r. 1997 odstoupen Čínské lidové republice. Zároveň se Číňané zavázali, že ještě alespoň 50 let po převzetí ponechají v Hongkongu volné tržní hospodářství a společenské zřízení, vybudované podle zásad západních demokracií. Problém převzetí vyvolal hluboké znepokojení a strach mezi křesťanským obyvatelstvem.

V desetibodovém programu zdůraznili křesťanští představitelé obce, kněží i laici, že jednota církve musí zůstat po r. 1997 nedotčena. „Po r. 1997 by se církev mohla vnějším nátlakem nebo vnitřní nejednotou octnout v nebezpečí rozštěpení.“ Křesťanská obec je odhodlána zachovat jednotu církve a zůstat věrna Kristu. Prohlášení nabývá ještě většího významu, uvážíme-li, že od

založení „Katolického vlasteneckého sdružení“, jež Peking přísně kontroluje, je katolická církev v Číně rozštěpena. Zároveň lidová republika vysílá pozvání církevním představitelům. Tím má vzniknout dojem, že Čína má velký zájem na dobrých vztazích s katolickou církví. nedávno navštívila početná církevní delegace v čele s generálním vikářem mons. Gabrielem Lamem Čínu a účastnila se slavnosti k 35. výročí převzetí moci komunisty. Potom ji přijali nejvyšší čínští straníční funkcionáři. S 265 tisíci katolíky - asi 5 % obyvatel - katolické obyvatelstvo představuje ovšem menšinu, přesto strach z pronásledování církve podle „čínského vzoru“ je mezi hongkongskými katolíky neobyčejně veliký. V Listě do Pekingu zdůraznil hongkongský arcibiskup, mons. John Baptist Cheng - Chung - WU, že náboženská svoboda musí být dodržena i po r. 1997. Církev má především obavy o budoucnost celkem 564

zahraničních misionářů. Arcidiecéze má nyní pouze 134 čínské kněze. Vypovězení zahraničních misionářů by mělo katastrofální následky pro pastorační práci církve v šestimilionovém Hongkongu.

Důležitý problém, který musí být vyřešen ještě před r. 1997, je problém uprchlíků, jejichž počet vzrůstá den ze dne přes přísná opatření. Často se tvrdí, že Hongkong byl vždy městem uprchlíků. Japonsko - čínská válka r. 1936 přinesla první vlnu 750 tisíc uprchlíků z Číny. Po dobytí města r. 1941 odvedli Japonci tisíce uprchlíků pěšky do Číny. Mnozí cestou zemřeli hladem a strádáním. Vyhlášení komunistické republiky v Číně r. 1949 rovněž rozpoutalo uprchlické hnutí. Tehdy prý přešly přes hranice více než dva miliony lidí. Tzv. „třetí uprchlické hnutí“ vzniklo, když Mao v 60. letech vyhlásil svůj „Velký skok“. Tehdy v Číně zemřelo následkem teroru, nuceného vystěhování a nemoci

více než 20 milionů lidí. Podle úředních údajů se pokouší denně asi tisíc lidí od počátku 70. let překročit hranice Hongkongu. Zaháňí je speciální policie a jsou odvázeni ihned na čínské hranice.

Zvlášť obtížná je situace četných vietnamských uprchlíků v Hongkongu, přičemž jistě hraje úlohu tradiční nepřátelství mezi Číňany a Vietnamci. Hongkongští Číňané tvrdí, že Vietnamce nelze ponechat ve městě. Bezprostředně po komunistickém převratu v r. 1975 došlo k masovému útěku z Vietnamu. R. 1979 byl rokem absolutního rekordu: Jen v prvních měsících přišlo do města 69 tisíc vietnamských uprchlíků. Mezitím tam existuje rozvětvená síť pašeráků, která přiváží uprchlíky z Vietnamu za drahé peníze. Námorníci dovážejí uprchlíky za drahé tarify a tvrdí potom úřadům, že je zachránili před „utonutím“. R. 1981 sem tak přišlo 3470 uprchlíků, r. 1982 jich bylo 7894. Zpočátku to

byli vesměs uprchlíci čínského původu a zpravidla ovládali kantonský dialekt. Jak se zhoršovala hospodářská situace ve Vietnamu, došlo k masovým útěkům prakticky ze všech vrstev vietnamského obyvatelstva. Asi 10 % vietnamských uprchlíků jsou katolíci. Pastorační práce církve však naráží v uprchlických táborech na praktické potíže. V Hongkongu jsou tzv. „uzavřené tábory“, do nichž se smí vstupovat pouze na zvláštní povolení. K tomu se poří akutní nedostatky kněží především v duchovní správě uprchlíků. Tak např. v uprchlickém táboře Hei Ling Chan žije 2500 Vietnamců, pro pastorační práci je britský misionář (který nemluví vietnamsky) a vietnamská řeholní sestra. Oba jsou k dispozici pouze půl dne, protože jsou zaměstnáni ještě jinde. Teprve po dlouhých průtahách mohl být celodenně jako duchovní správce pro tento tábor ustanoven jezuita P. Louis Robert.

Ota Hora:

Senátor Paul Yuzyk, náš přítel a nenahraditelný bojovník za lidská práva, zemřel ve věku 73 let

Nečekaně nás ohromila zpráva o náhlé smrti senátora Paul Yuzyka, který zemřel ve vojenské nemocnici v Ottawě dne 9. července t.r. po krátkém zápasu s rakovinou. Narodil se dne 24.6.1913 ukrajinským pionýrům v obci Pinto, Saskatchewan. V roce 1958 získal hodnost PhDr. v historii, stal se profesorem historie na univerzitě v Manitobě a od r. 1966 přednášel na univerzitě v Ottawě. V r. 1963 byl jmenován bývalým předsedou J.G. Diefenbakerem členem senátu na doživotí. V senátě často mluvil o Sověty porobených národech, hájil lidská práva, čemuž zasvětil celý svůj život. Vždyt i kanadský deník „The Ottawa Citizen“ v posmrtné úvaze o něm napsal, že během své činnosti v senátě velmi živě se účastnil a podporoval „multiculturalism“ a mezinárodní hnutí za lidská práva. Není divu, že dostalo se mu názvu „Otec multiculturalismu“.

Již ve svém dětství poznal diskriminaci a proto po celý svůj plodný život usiloval o její odstranění. O tom The Citizen v článku „The Ukrainians“ píše dne 14.7.1.r. toto:

„In an interview shortly before his death, Conservative senator Paul Yuzyk recalled his inability as a young man in the 1930s to get a teaching job despite the 77 applications he'd

sent out... Yuzyk recalled when Ukrainian students were forbidden to speak their language in classrooms, when Ukrainian had anglicized their names to get a job, or because government officials found them unpronounceable. You couldn't get a job unless you had an Anglo-Saxon name,” said Yuzyk. „I was told I was a foreigner.“

To to už patří minulosti.

O to má nedocenitelnou zásluhu senátor Paul Yuzyk, jehož soustavná a obětavá práce a boje za odstranění diskriminace a za rovnoprávnost menšin, po dlouhých letech bojů přinesla své ovoce a usnadnila i nám život v Kanadě. Tím vším se zapsal zlatým písmem do historie Kanady. Na to nikdy nezapomeňme!

Senátor Yuzyk už ve své první řeči v senátě dne 3. března 1964 vytyčil v tomto směru svůj jasný program v obsažném projevu, nazvaném „Canada a Multicultural Nation“! Od té doby senátor Yuzyk položil základy a stává se příznivcem a mluvčím tzv. „Třetí síly“, která sestává z různých etnicko - keltské nebo francouzské skupiny. Tato „Třetí síla“ reprezentuje téměř jednu třetinu kanadského obyvatelstva. V průběhu jednání o novou kanadskou ústavu senátor Yuzyk se ukázal statečným obráncem těchto menšin, zejména svým projevem v senátě dne 13. listopadu 1980 v němž zdůraznil, že kanadská vláda musí být spravedlivá ke všem občanům, včetně k etnicko - kulturním skupinám a vytykal, že ve společné rezoluci vlády (Trudeauovy) týkající se

kanadské ústavy, není o nich zmínka. Proto senátor Yuzyk se soustředil ve svém projevu na postavení a práva těchto neanglo - keltských a nefrancouzských skupin, které se zasloužily o významný přínos pro budování Kanady. V návrhu nové ústavy byly však opomínuty.

Neúporná činnost senátora Yuzyka v senátě a mezi etnickými skupinami na poli lidských práv ho předurčila k tomu, že zastupoval kanadskou vládu na mnohých mezinárodních konferencích a po několik let byl místopředsedou kanadské parlamentní asociace ve shromáždění „NATO“. Rád vzpomínám na dny 22. - 26. října 1979 kdy v Ottawě Severoatlantické shromáždění (North Atlantic Assembly) oslavovalo 25. jubileum svého založení. Senátor Yuzyk, který byl předsedou podvýboru pro svobodnou výměnu informací a svobodný pohyb lidí (NATO), nám, několika Čechoslovákům za Čs. sdružení a RSC umožnil, že jsme se setkali a pohovořili v parlamentní budově s 10 sovětskými disidenty (gen. Pyotr Grigorenko, jeho žena Zinaida, Viktor Borowsky, Raisza Moroz aj.) Druhý den nato, 23. října 1979 byli jsme přítomni přednášce ukrajinského historika prof. Valentín Moroze a slyšeli jsme jejich názory o tom, jak důležité bylo, že na Západě bylo burcováno veřejné mínění demonstracemi, novinami atd., což jim pomohlo k odchodu do exilu.

Senátor Paul Yuzyk napsal

několik knih, z nichž poslední vydaná v roce 1973 „For a Better Canada“, obsahuje jeho nejdůležitější projevy týkající se etnických skupin, Ukrajiny, Sovětského svazu aj.

Pohřeb senátora Paul Yuzyka se konal v pondělí dne 14. července 1986 v 9 hodin dopoledne za veliké účasti občanů, zástupců etnických skupin, členů senátu, parlamentu, místopředsedy vlády D. Mazankowského, ministra D. Grombie aj. V katedrále Notre Dame v Ottawě pohřební obřady vykonali většinou v ukrajinštině představitelé katolické a uniatské ukrajinské církve Metropolitan Maxim Hermaniuk, biskup Isidor Korecky a Rev. Vladimir Shewchuk. Československé sdružení a Radu svobodného Československa zastupovalo několik delegátů. Paní Marii Yuzykové, která byla vždy vel-

ikou oporou senátora Yuzyka v jeho obětavé práci, vyslovujeme a její rodině, naši upřímnou soustrast.

Máme-li zhodnotit nesmírnou celoživotní práci a výsledky úsilí senátora Paul Yuzyka několika slovy, aspoň to nejdůležitější, je to nesporná zásluha o to, že etnické skupiny „Třetí síla“, získaly větší vliv na všech úsecích života Kanady, sblížil etnické skupiny k užší spolupráci, byl a zůstává pro nás vzorem politického a národního bojovníka za lidská práva, který je v senátě pro etnické skupiny nenahraditelný! Odešel nám přítel nejbližší. Za jeho veškerou práci a krásné úsilí budovat Kanadu lepší a přinést Sověty porobeným národům opět svobodu a nezávislost - za to mu patří naše díky a vděčnost. Nezapomeneme!

**K·H
Auto
Repair**

NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(třída vedle berwynské pošty)
její majitelé

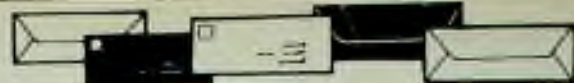
**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

DOPISY našich čtenářů

Arbor Vitae - Wisconsin
Milý Otče Víte,

velice mne potěšil článek o Otcí Vaníčkoví v HN č. 48. Jsem jeden z těch, jimž byl Otec Vaníček duchovním otcem i rádcem, a dodnes s vděčností vzpomínám na jeho obětavou práci mezi vojáky. Stejně se zřejmě cítí i ti doma. V neděli 26. října se Otec Vaníček dožil osmdesátky a jeho bývalí spolubojovníci mu k tomu požeňanému jubileu přišli srdečně blahopřát.

Rád bych opravil několik nepřesností v tom článku, protože se týkají důležité historie naší Západní zahraniční armády: Ano, Otec Vaníček byl přidělen k 1. praporu a s ním se z našeho prvního vojenského táboru v Cholmondeley parku přesunul do Moreton Paddox poblíž Leamington Spa v hrabství Warwickshire. Působil nadále

neúnavně mezi vojáky celé brigády. Nezačal vydávat „Naše noviny“ - pisatel měl zřejmě na mysli deník „1. prapor“, jehož vydavatelem byl Otec dr. Bohumil Boček, vysoce vzdělaný jezuita a nadaný umělec - kreslíř, tentýž, o jehož dramatickém ústku z Protektorátu se zmiňuje pan Pašek v knize „Odsud te je k životu“. (Pozn. redakce: Vážený příteli, budete-li si přát Otcí dr. Bočkovi napsat a v jeho zdravotních potížích jej potěšit, pošlu Vám jeho adresu, jestli ji nemáte. Žije v Austrálii a je pilným čtenářem H.N. Slíbil nám i něco napsat a poslat fotky svých uměleckých výtvorů, avšak dosud se k tomu asi nedostal.)

„Naše noviny“ začaly vycházet v Cholmondeley parku pod vedením Rudolfa Nekoły a pokračovaly pod vedením dr. Rostislava Kocourka v

Leamington Spa a v nespočetných dalších místech pobytu čs. jednotek, včetně městečka Zinkovy v Pizeňském kraji v jižních Čechách, kde vyšlo poslední číslo.

Všechny ty lidi jsem osobně znal, což dodnes považuji za velkou čest. Pomáhal jsem dr. Bočkovi s jeho deníkem a přispíval jsem do „Našich novin“. Otec Vaníček měl plné ruce práce „v poli“ mezi drobným lidem vojenským, stejně v posádkách v Anglii jako později u Dunkerku. Nejednu zkřehlou strážný dostal od něj „Vaníčkovu cukrátku“, ba i „něco silnějšího pro zahřátí“, aby ta sychravá noc rychleji uběhla. A navíc vlídné slovo, ovšem. Není divu, že i dodnes všichni vzpomínají s úctou a vděčností.

Bohužel, ta naše mladší historie v dnešním světě nějak zapadá. Nedávno jsem se v exilovém časopise dočetl o bývalých spoluredaktorech z „Našeho vojska“ v Anglii. Ten pisatel chtěl ovšem napsat „Naše noviny“. Ale jak čas utíká a paměť slábne, to správné jméno ar. rádňního deníku zapadlo kdesi v mlze dnešních zájmů. Jen proto píši tyto řádky. Vytiskněte slovo přece jen déle vydrží a zachová se, jedněm pro radost, druhým možná k zlosti, ale nám všem a hlavně našim pobudoucím k věčnému užítku. A proto doufám, že pro mé řádky najdete místo. Třeba jen ve zkratce.

S pozdravem Váš
Zdeněk Václavík

Manila - Filipiny

Filipiny o vánocích
Dopis od našich krajanů, českých manželů, dlouho žijících v Manile, hlavním městě Filipin.

Milí a vzdálení přátelé!

Rok 1986 začal na Filipinách s rozhodnou a kritickou volební kampaní. Jak sami Filipinci tak Američané vyvíjeli nátlak na

Marcose, aby zavedl velmi potřebné reformy. Marcos ohlásil předčasné volby. Chtěl ukázat svým lidem i světu, že většina lidu stále stojí za ním, ale přepočítal se. Původně rozříštěná opozice se nakonec spojila, Aquinova vdova se stala presidentským kandidátem a volby vyhrála. Během voleb Marcosovi lidé zastražovali a podváděli. Parlament, ve kterém měl Marcos většinu, prohlásil Marcose prezidentem, země však vřela protesty, vedenými Aquinovou. Protestu se zúčastnily statisíce lidí - často s katolickou hierarchií v čele. Nakonec i vojáci toho měli dost. Když se Marcos chtěl vypořádat s vojenskými reformisty a uvěznil ministra národní obrany, posádka dvou kasáren v Manile se vzbouřila. Kardinál Sin vyzval radiem lidi, aby zaplavili všechny ulice kolem povstaleckých kasáren a bránili vzbouřené vojáky jdoucí s lidem, proti Marcosovým tankům. Co následovalo byl úplný zázrak. Ženy, děti, seminaristé a jeptišky vyzbrojeny jen kříži, obrázky a soškami Panny Marie i ručnicí, a za zpěvu a hlasitých modliteb, vytvořili lidské barikády. Statisíce se jich postavilo do cesty tankům. Marcos odletěl a demokracie se do země vrátila po čtrnácti letech zaslíbené diktatury.

Co se však stalo po tom neuvěřitelném začátku? Nadšení začalo vyprchávat, jakmile si lidé začali uvědomovat tíhu a složitost problémů, zanechaných bezohledným diktátorem. Ti, kteří se tak nedávno spojili a postavili za paní Aquinovou, měli společně jen jedno - touhu zbavit se Marcose. Jakmile bylo cíle dosaženo, vynořily se staré a hluboké rozmršky. Vítězové si navzájem nedůvěřovali, začali se hádat a každý šel za svým rozdílným cílem. Paní Aquinová nedokázala smelit různorodé osobnosti kolem sebe v účinnou

vládu. Kvůli těmto nekonečným sporům národní hospodářství zůstalo v mizerném stavu a povstalců početné přibývalo, na místo aby se vrátili z hor, jak si to přál a předpovídal kardinál Sin. Komunisté však původně ztratili na vlivu, protože bojkotovali presidentské volby v naději, že Marcos nemůže být svržen volbami, ale jenom násilím. Proto výsledky voleb a pokojné svržení diktátora znamenaly porážku pro komunistickou ideologii. Komunisté se však ani po tomto nezdaru nevzdali: jen zintenzivněli svoji propagandu, využívali hlubokých společenských rozdílů a přílišné chudoby mezi obyvateli Filipin. Komunisté tak samozřejmě hned neuznávají svobody nové demokracie a demagogickými polopravdami šíří svůj vliv.

V posledních týdnech prezidentka Cory Aquino vyměnila několik ministrů a podepsala dočasnou dohodu o příměří s povstalců. Jsou to tedy velmi vítané události, ale ještě to všechno visí na vláskách. Nikdo nemá zaručenou jistotu odpovědi na otázku, zda Filipiny mohou urychleně dosáhnout hospodářského zteplení a pokojně, anebo zda komunisté uspějí ve svém zasévání nenávisti a chaosu. Rok 1986 byl proto jedním z nejdramatičtějších let filipinských dějin. Přiblíží přísti rok aspoň začátky lepšího života pro všechny, anebo skončí paní Aquino jako Kerensky?

Vánoce jsou na Filipinách slavné a plné lidského tepla. Filipinci se umí radovat jako málokdo na světě. Mají radost v krvi, lásku ve svých srdcích, úsměv na rtech a téměř dětskou víru ve svých duších. Po devět dnů - nověna před vánocemi - lidé radostně putují na předjítní roráty - (místečka v kostele není a to už ve 4.30 ráno!) - aby se modlili. Paní Aquinová připravili se na příchod Spasitele. Pak samotné vánoce jsou naplněné zbožností, radostí i smíchem: velikánské hvězdy jsou každý večer rozsvíceny na každém domě a stromu.

Posíláme Vám s našimi přáními aspoň trochu těch rozemátých tropických vánoč, a prosíme Vás, abyste si našli aspoň chvílečku pomodlit se za Filipince. Zaslouží si to a potřebují Vaší přímluvu ke splnění své naděje, že se stane ještě jeden nový zázrak, který vrátí mír a prosperitu tě jejich těžce zkoušené zemi sedmi tisíc ostrovů.
Jana a Miloš H.

Dovolujeme si touto cestou co nejsrdečněji poděkovat za přízeň a důvěru projevenou během roku 1986 firmě F. Pancner, Inc.

Věříme, že nám dále zachováte svou přízeň a přejeme Vám a Vaším drahým hodně zdraví, úspěchů a spokojenosti v novém roce 1987.

Máme velký výběr křišťálového skla z Československa, jakož i keramiku, granáty, panenky v krojích, kukuričné panenky, rekordy, české knihy, slovníky a učebnice, šátky na hlavu, čaje, koření, kuchyňské potřeby, voňavku 4711 a pro muže značku TABAC při holení a mnohé jiné.

Novinka: Dvojitý odznak americká čsl. vlajka z látky, možno použit k přišití, velikost 3 x 4 in., \$2.50, poš. \$3.00.

Sušené hříbky imp. z Evropy, světlé, drobné krájené: 1 lb \$24.00, poš. \$26.85 - 1/2 lb \$12.50, poš. \$15.15 - 1/4 lb \$6.50, poš. \$8.45.

Kráječ knedlíků, \$9.50, poš. \$11.50.

Mlýnek na mák z železné litiny, \$27.50, poš. \$30.90.

Opět na skladě jáhly (proso), 1 lb 85c, poš. \$2.60, 3 lb \$2.55, poš. \$4.00.

Kazety české a slovenské ve velkém výběru, pište si o seznam.

Právě vyšla novinka - Vlasta Kršková známá „International Queen of Polka“ vydala pod názvem VLASTA kazetu a L.P. rekord zpívané v angličtině. Kazeta \$8.50, poš. \$10.00 i rekord \$7.98, poš. \$9.98 obsahují stejné písně.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7c více na státní daň.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě

Tuzexové zásilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,

BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Zástupce

Tuzex

dárkové společnosti do Československa.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon

☎ (718) 278-8468

35-10 Ditmars Blvd.

Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

Psáno na Nový rok

Tak jsme zase překročili kalendářní hranici času a zdá se, že mimo změnu letopočtu se toho mnoho ve světě nezmění. Starý rok 1986 patří minulosti, nový rok nám jde vstříc se všemi nadějemi, radostmi i starostmi. V celosvětovém dění, ale zvláště v australském životě, se minulý rok vyznačoval hospodářským úpadkem, inflací, zvyšováním cen životních potřeb, dalším zdaňováním již tak dost přetížených poplatníků, stále novými zákony a nařízeními na omezení svobodného podnikání občana.

Loňského dubna neuvážený výrok federálního ministra financí Mr. Keatinga, že Austrálie se v dohledné době může stát „Banánovou republikou“, přišel národním hospodářství po čertech draho. Hodnota australského dolaru na mezinárodním měnovém trhu klesla jako by to již opravdu byla inflační měna nějaké banánové republiky. Tak 28. července australský dolar klesl na 0.57 US dolaru; to byla přesně polovička zať jsme měnili dolary za tzv. reakční vlády pravicové koalice. Od té doby australský dolar trochu ozdravěl, ale je to hlavně proto, že cena US dolaru klesla. Jisté je, že finanční svět nemá velkou důvěru k žádné socialisující vládě.

Po celý rok nás otravovala zavilá agitace „zelených konservativistů“. Ti si za zkušební předlohu zvolili opět Tasmánii, kde se znovu spikl proti tasmánské vládě a snaží se za každou cenu narušovat plynulý hospodářský vývoj v tomto nejmenším státě australské federace. Je to záměrně plánovaný útok na samou podstatu demokratického uspořádání naší společnosti. Přitom je jisto, že tato rozvrtná činnost bude pokračovat i v letošním roce. Podaří-li se těmto „zeleným“ dosáhnout nějakého úspěchu, bude to sloužit za vzor pro nepřítelnu spolupráci v Austrálii i v celém světě. Stále větší území budou prohlašována za „chráněné oblasti“, a tak budou vyřazována z národního hospodářství. Jen komunisté, kteří v Hnutí zelených v Západním Německu ihned rozpoznali svého spojence, schopného jim pomáhat paralyzovat západní ekonomii, mohou mít radost a zisk z takového šílenství.

Politický oportunismus nynější australské federální vlády nese velkou vinu na této neutěšené situaci. Aby odvrátil pozornost voličů od svých

finančních a hospodářských neúspěchů, ministerský předseda Mr. Hawke si nechal namalovat, že k udržení babouristických ministrů ve vládních křeslech bude nutno získat hlasy zelených konservativistů. A tak si Mr. Hawke vyjel na výlet do Severního Territoria, kde se nechal fotografovat v pouštích, v jeskyních i v močálech a prohlásil rozsáhlá území Kákadu za „národní park“, kde se nedovolí dělat žádné průzkumy podzemí. Hned nato, v rozporu s rozumnými odboráři a některými federálními ministry, začal prohlašovat další území v Tasmánii za rezervace s vyloučením těžby nerostů a dřeva. Tasmánské vládě hrozí různými represáliemi, nepřerušili s okamžitou platností těžbu dřeva v pralesích „Jackey's Marsch“ a „Lemonthyne Valley“.

To je ale v rozporu se smluvním plánem o lesní těžbě, který byl dohodnut mezi federální vládou a vládou Tasmánie. Federální vláda souhlasila s touto dohodou a ministr pro primární průmysl Mr. Kerin podporoval účinně hospodářskou činnost tasmánské vlády. Jako odpověď na interference Mr. Hawka dala tasmánská vláda pokyn ku kácení lesa v Jackey's Marsch revíru. Zelení protestovali, ale velmi neúčinně. V současné době jejich dříve dobře financované organizace mají nedostatek peněz a s ubýváním dolarů ubývá i nadšení profesionálních demonstrantů.

Na další interference Mr. Hawka a ministra pro „Environment“ - Mr. Cohena odpověděla tasmánská vláda tím, že dala povolení dřevařské firmě J. a T. Gunn k těžbě stavebního dřeva v „Lemonthyne Valley“. Dřevaři překvalifi „zelené“, když započali s těžbou tři dny před vánocemi a pracovali i ve dnech před Novým rokem. Mr. Cohen poslal tasmánské vládě ostré ultimatum, že těžba musí být ihned zastavena, ale tasmánská vláda jeho rozkazu neuposlechla.

V následující svolané schůzi federální vlády, kde se mělo rozhodnout co dělat s neposlušností tasmánské vlády, zvážili ministři bezvýslednost všech federálních intervencí, vyhnutí se přímé konfrontaci s tasmánskou vládou a oznámili, že budou jednat přímo s firmami, které těží dřevo v tasmánských lesích. Domnívám se, že i to

bude bezvýsledné. Je ovšem zajímavé, že sama australská „Labor Party“ a odborové organizace jsou rozštěpeny v názorech. Zatímco funkcionáři, kteří mají na zřeteli zájem pracujících, jsou pro rozumnou těžbu dřeva, extrémisté strany „zeleným“, kteří se snaží zastavit práce v lesích, kde se těží dřevo již déle než sto let.

Jde však o více než o lesy; jde o to vzít iniciativu a právo rozhodování z rukou volených činitelů samosprávných celků a zemských vlád a přesunout toto právo do rukou samozvaných funkcionářů organizací, které pod rouškou „starostlivosti“ o uchování přírodního prostředí chtějí ve skutečnosti prosazovat levicovou politiku znárodnování.

Již dnes jsou občané omezo- váni spoustou zákonů a nařízení, kterými si byrokraté přisvojují právo rozhodovat o jejich majetku a regulovat jejich podnikání. Socialisté nemohou ještě zákonně vyvlastňovat majetek zámožnějších občanů, a proto je zatěžují stále rostoucími daněmi. Tak prý vyrovnávají majetkovou nerovnost mezi těmi, kteří pracují, hospodaří, starají se a podnikají, aby něco vlastnili a těmi, kteří svou neschopností a často i leností jsou nemajetní a půjdou s každým, kdo jim slíbí, že něco dostanou.

Tyto problémy z minulého roku s námi budou i tento rok a mnoho se v tom nezmění. Stále zde bude ten zápas mezi těmi, kdo podrývají stávající demokratický řád, a jeho často nejednotnými obránci. Velkou výhodou máme v tom, že tu ještě existuje opozice a tak žijeme v demokratické společnosti. Když se nám to v tom - kterém státě nelíbí, můžeme odejít. Otázkou zůstává: kam? Ono to nikde není ideální, takové, jak bychom to chtěli mít, ale máme ještě právo svobodné kritiky a můžeme se snažit při svobodných volbách o nápravu. Je nás desetitisíce Čechoslováků v Austrálii, v Americe i v Evropě, a je již na čase, dělat něco pozitivnějšího než se vzájemně hašterit o chybách minulosti, kterou už nezměníme, ale budoucnost zemí v nichž dnes žijeme, ovlivnit můžeme, abychom je před komunismem varovali a zachránili. Tím zároveň pomůžeme nejúčinněji i našim drahým doma a své rodné vlasti.

J.A.N.

T.B.Hlubuček:

„Náš časopis sblízuje staré přátele“

Během tragické nacistické okupace Československa mnoho našich lidí se zachránilo útekem za hranice. Ovšem, koho by bývalo napadlo, že za necelé tři roky po válce, po násilném únorovém puči komunistů v r. 1948, budou tyto „váleční exulanti“, kteří se v r. 1945 vrátili domů často v uniformě západních vítězných armád proti Hitlerově Třetí říši, budou tentokrát utíkat z komunistického Československa právě do země bývalého nacismu, kam se však zásluhou vítězných západních spojenců opět vrátila demokratická svoboda, i když ze začátku jen do poválečné bídě a zmatku. Spolu s těmi „západáky“, kteří se obyčejně brzy dostali do Anglie, Francie či USA, utíkalo najednou z „osvobozeného“ a znovu - tentokrát Moskvou podrobeného Československa - mnoho lidí různých povolání, zájmů a přesvědčení, jimž však byla společná touha po svobodě. Ti se pak najednou ocitli v uprchlických táborech Bavorska, jako byl tábor Walka u Ludwigshurgu, Murnau a jiné. A všichni doufali, že se jim podaří někde v emigrovat hlavně do Spojených států. Sdružení českých spolků v Cedar Rapids vytvořilo zvláštní výbor za předsednictví dnes již zesnulého Jiřího Naxera, jehož úkolem bylo získat americké krajany k podpisu „affidavitu“ k vstupní žádosti těchto našich krajanů. Byla jich celá řada, ale mám dnes na mysli zvláště tři. Předně to byl Josef „Pepa“

Libor, dlouholetý hudebník a spolupracovník pražského písničkáře Karla Haštera; potom Jiří Lippert rovněž z Prahy, a Jaroslav Činčara. Všichni tehdy zakotvili v Cedar Rapidsích, ale s odstupem let přesídlili. Libor se s manželkou odstěhoval do Omahy, kde po léta vedl velmi známou restauraci „Bohemian Cafe“. Před několika lety zemřel. Lippert byl získán za cvičitele Sokola v Cedar Rapids, ale po letech přesídlil do Chicaga, kde získal zaměstnání v chemické továrně. Třetí byl Ladislav Haňka, který pracoval pro zvěrolékaře v Marion u Cedar Rapids, ale dostal místo v Chicagu. Nyní žije s rodinou v Kalamazoo, Mich., kde pracuje jako lékař ve výzkumu.

Po roce 1960, kdy pisatel této vzpomínky přesídlil do Chicaga, aby se ujal administrace Českého Domova, styk se jmenovanými byl přerušen. Byly to však články o krajanech v Cedar Rapids, které zase svedli staré přátele Lipperta a Hanku. Zde bylo znovu potvrzeno jak „Hlas národa“ kromě svého jména důležitého poslání, také stmeluje přátelství a jsme za to redakci a vydavatelství vděční. Činčara ztratil před několika lety manželku, ale stále žije v Cedar Rapids. Mezi těmi, kterým Sdružení českých spolků umožnilo cestu do Ameriky, byl také Julius Chytil, Mirek Štohl a pětičlenná rodina Jana Honolky, pekaře od Pardubic. Bohužel jsme mezitím také ztratili dlouholetého národního pracovníka Jiřího Naxera, který se narodil v Rychnově nad Kněžnou. Byl také velmi činný v Československé národní radě americké.

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.,
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zarídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
(312) 354-7707 večer domů

Noworul Memorial Chapels

700 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2237

Washington. — Tři američtí biskupové - kardinál Joseph Bernardin, chicagský arcibiskup, biskup Joseph Fiorenza z Galveston - Houstonu v Texasu a nástupce našeho zasloužilého Otce biskupa Jana L. Mořkovského, a biskup Ricardo Ramirez z Las Cruces, N.M., navštívili jménem US katolické konference jihoamerickou republiku Čili. Setkali se s tamními biskupy, řeholníky, katolickými laiky, sociálními pracovníky a profesory katolické university. Ve své zprávě potom oznámili, že v této jihoamerické zemi našli věci dobré i špatné. Mezi dobrými věcmi jmenovali velkou náboženskou horlivost tamních biskupů a péči tamní církve o potřeby chudých a bezbranných lidí. Mezi negativními nálezy své návštěvy uvedli stále trávající vládní represie, která vede k násilí a terorismu, pronásledování jednotlivců a skupin, intimidaci, trýznění vězňů z politických důvodů a obavy chudých z budoucna. Papež Jan Pavel II. navštíví Čili letos od 1. do 6. dubna. Bude také mluvit s předsedou vládnoucí vojenské junty generálem Augusto Pinochetem. V perspektivě této návštěvy a pro zlepšení mezinárodního obrazu Čile čilská vojenská vláda zrušila 2. ledna dvouleté noční stanné právo a slíbila zrušit také výjimečný stav, který s přestávkami existuje v zemi od samého státního převratu v roce 1973. President Pinochet také oznámil, že většina z 3.500 politických exulantů se bude moci vrátit domů: už byl uveřejněn seznam 227 jmen exulantů, jimž byl návrat dovolen. (Stalo-li se tak na popud tří US biskupů, zasloužili se o mnoho. Proč však tedy také nepodniknou podobnou cestu na př. do Československa či do Litvy, kde jsou zvláště věřící křesťané neustále vystaveni trávající vládní represii, intimidaci a k sociální diskriminaci a k policejnímu šikanování jednotlivců i skupin? Když už je tam komunistické vlády nepustí - (zatímco Pinochetova junta je do Chile

pustila, i když víme, že není demokracická) - proč alespoň nenapiší společný pastýřský list na obranu také těchto křesťanů, aby jim dokázali svoji solidaritu? Pozn. redakce.)

● ● ●
Paříž. — Francouzský vědec Dr. Etienne-Emile Baulieu, profesor na Sorboně, vynalezl „pilulku RU-486“, která je schopna prvních deset dnů po početí vyhnat z dělohy těhotné ženy lidský zárodek. Tato droga způsobí, že buňky v ženské děloze nemohou přijímat hormon progesteron, potřebný pro pokračování těhotenství, a lidský zárodek pak se nemůže v ženské děloze uchytit a dále se rozvíjet. Zárodek je pak z dělohy vyloučen jako při „přirozeném potratu“. Církev nikdy nemůže však přijmout ani tuto metodu „elegančního“ potratu bez operace, protože sám úmysl takového potratu je zvrácený. Církev totiž učí, že lidská bytost už od samého početí je chráněna Božím příkazáním „nezabiješ“. Oplodněné ženské vajíčko už obsahuje v zárodku všechny hlavní charakteristiky budoucího lidského tvora. Dr. John Wilke, předseda „Amerického národního výboru pro právo na život“, právem řekl, že byly prováděny potraty chirurgickou cestou; nyní však žena bude moci provést potrat sama doma, a to chemickou cestou. Tak bude vedena „chemická válka“ proti lidským zárodkům už v matčině lůně.

● ● ●
Rím. — Dr. Jérôme Lejeune, univerzitní profesor na slavné pařížské Sorboně, přední francouzský specialista v genetice, člen vatikánské „Papežské akademie věd“, kritisoval pokusy, konané v přítomnosti se živými lidskými zárodky, jakož i snahy určit zákonem, které pokusy by se „mohlo dovolit“ s těmito zárodky konat. Řekl, že nikdo neví, jaké pokusy se dnes konají v různých zemích světa s živými lidskými zárodky ať už „zákonně“ či nezákonně. V Anglii jedna vládní komise dovolila konat pokusy s živými zárodky až do 14. dne po početí.

LETEM

SVĚTEM

Ve Francii i v jiných zemích se podobné pokusy také konají, a to údajně proto, aby byla nalezena cesta k léčení genetických neduhů jako jsou např. mongolismus (Downs syndrom), svalová dystrofie či hemofilie. Dr. Lejeune řekl, že tyto pokusy nemají žádnou vědeckou cenu; pro studium genetických chorob by bylo třeba konat pokusy se staršími lidskými plody, což lidské svědomí právem nesmlouvavě zamítá. Život lidské bytosti je nutno respektovat od samého začátku jeho existence. Vlády, které chtějí zákonem dovolovat i jen omezené pokusnictví na živých lidských zárodcích či plodech, nepřijatelně omezují povinný Stvořitelem do svědomí nám vštěpovaný respekt k lidskému životu. (Vědci dávají název „embryo-zárodek“ lidské bytosti v matčině lůně první dva měsíce po početí; lidským bytostem, starým 2 až 9 měsíců před narozením, dávají název „foetus-plod“.) Dr. Lejeune mluvil o těchto věcech při interview u příležitosti konference, konané na Lateránské universitě v „Ústavu Jana Pavla II. pro manželství a rodinu.“

● ● ●
Paříž. — Ve Francii se rozšířila praxe umělé pěstování lidské zárodky ve zkumavce a pak podrobit tyto vypěstované zárodky procesu zmrazení. I když zmrazené tyto zárodky zůstávají živé. Takto připravených zárodků se pak užívá k umělému oplozování žen, jejichž manželé nejsou schopni je oplodnit. S přebytečnými zárodky se pak konají různé pokusy. V poslední době vědci podrobili tyto zárodky různým manipulacím ve snaze nalézt způsob, jak určit předem pohlaví dítěte, které se má narodit z umělého oplodnění. Členové francouzského „Národního výboru pro etiku“ vyslovují velmi závažné námitky proti těmto praktikám. Nedávno prohlásili, že lidské zárodky jsou „potenciální lidské osoby“ a jako takové mají právo na jakýsi základní respekt. Na varovné doporučení členů tohoto výboru francouzská vláda „v zásadě“ zastavila na tři roky genetické manipulace s lidskými zárodky, protože „jakmile je v sázce lidské pokolení, vše nemůže být dovoleno jménem lékařského a vědeckého bádání... Je tedy nutno umět se zastavit a u úcty k daru života říci „až potud, ale dále ne“, aby se lépe mohly měřit následky této zvládné činnosti.“

Lidská bytost, i ve stavu

zárodku, se nemůže stát pouhým nástrojem či předmětem vědeckého pokusnictví, nemůže být snížena na úroveň pokusného zvířete. Nyní půjde o to, připravit o této - pro záchranu člověka nejdůležitější záležitosti - detailní zákon. V tomto zákoně se však prý chce nadále dovolit produkovat lidské zárodky ve zkumavce a po jejich zmrazení jich užívat pro umělé oplodňování. Katolická církev nemůže ovšem připustit ani tuto výjimku, stejně jako zakazuje umělé oplodňování. Říká, že bezdětným manželům by se spíše mělo umožnit aby mohli bez obtíží adoptovat dítě; kandidátů na adopci by bylo více než dostatek, kdyby státy nedovolovaly provádění potratů. Nový zákon také má určit ještě jiné manipulace, které mají být dovoleny. Bude musit nakonec odpovědět na ožehavé otázky jako jsou například: „Co se smí a co se nesmí dělat s přebytečnými zárodky, které byly zmrazeny, protože je není možno uchovávat do nekonečna? Smějí se prodávat či darovat? Smějí se zničit? A jsou při oplodnění dovoleny manipulace eugenické povahy; čili chtít vypěstovat nejkrásnějšího a nejnadanějšího „nadělověka“? Zákon také má vyjmenovat vědecké manipulace, které nikdy nebudou dovoleny, ani po uplynutí třiletého moratoria. Mají být např. zakázány takové zásahy do zárodků, které by měly za účel umělé přeměňovat schopnosti a charakteristiky lidské bytosti, která se má narodit. Také mají být zakázány transplantace lidských zárodků do zvířat, jakož i bádání v oboru parthenogenese (panenské otěhotnění bez muže), jak u muže tak i u ženy. - Církev v žádném případě nemůže dovolit jakékoliv provádění pokusů s živými lidskými zárodky, a to od samotného početí, ani z důvodů eugeniky, umělého oplodňování, ani přetváření lidské bytosti, ani pouze kvůli vědeckému poznání. Člověk se prostě nemůže stát pokusným zvířetem.

● ● ●
Londýn. — Westminsterský katolický arcibiskup kardinál Basil Hume z řádu benediktinů, kritisoval při interview před britskou televizí kampaň britské vlády a britské televize BBC proti smrtelné nemoci AIDS. Řekl, že pouze doporučují užívání antikoncepčních prostředků - což nazval „radu ze

zoufalství“ - a nic nefikají o mravních problémech při šíření této nemoci. Účinným bojem proti AIDS by bylo zdůraznění tradičních mravních zásad, které řídí užívání pohlavního života. Kardinál Hume nazval AIDS „mravním Černobylem“: jako Černobyl přivedl lidi k tomu, že věnují více pozornosti problému uchování přírodního prostředí, podobně krize AIDS by měla přivést lidstvo k tomu, aby se zamyslelo nad meziosobními vztahy v oboru pohlavního života. Pouhým rozdáváním antikoncepčních prostředků není možno vyřešit tento problém, který má své kořeny v oboru přirozené etiky - a tedy i Božího Desatera.

● ● ●
Lusaka. — V jihoafrické Zambii, o něco větší než Texas, se 6 miliony obyvatel, bohaté na měď a různé cenné nerosty, vládnou od udělení nezávislosti v r. 1964 diktátorsky Kenneth Kaunda a jeho jediná dovolená politická strana UNIP. Ekonomická situace této země je dnes ale kritická a velká většina obyvatelstva žije ve velké bídě. Ceny mědi, nejdůležitějšího vývozního produktu, a prakticky jediného vládního zdroje cizích valut, na světových trzích silně klesly. V posledních deseti letech vláda nečinila naprosto nic pro rozvoj místního zemědělství, které by mohlo zajistit zásobování veškerého zambijského obyvatelstva potravinami více než dostatečně. Statisíce mladých lidí jsou bez práce a mzdy těch, kteří práci mají, jsou velmi nízké. Také Kaunda a jeho strana po dlouhá léta se pokoušeli v Zambii zavádět zásady „afrického socialismu“, a proto je dnes ekonomická situace této země tak kritická, že podle mínění pozorovatelů už nemůže být horší. Mezinárodní měnový fond dal Zambii na vědomí, že jí už neposkytne žádné peněžní půjčky, nepřestane-li její vláda subvencovat potraviny a jiné životní potřeby. Proto se president Kaunda rozhodl zrušit vládní subvence na kukuřičnou mouku, která je základní potravinou zambijského obyvatelstva. Její ceny se pak v prosinci 1986 zdvojnásobily. Obyvatelé hlavního města Lusaky a celého „měděného pásu“ (Copperbelt) začalo demonstrovat. Vyšlo do ulic, řvalo protivládní slogany a obviňovalo - nikoliv Mezinárodní měnový fond, nýbrž presidenta Kaunda a jeho vládu - z nedbalosti a z viny na

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

velké bídě v zemi. Tisíce mladých lidí napadly ústřední vládnoucí politické strany, Kaundovy obrazy byly strhávány, dokonce i veřejně páleny a mládež ještě hrozila napadnout a vyplenit obchody i benzínové stanice. Při těchto bouřích přišlo 15 lidí o život. Kaundovi nezbyvalo než ustoupit. Hned bylo zrušeno zvýšení cen mouky, a Kaunda před rozhlasem kajčeně přiznal, že jeho vláda „utrpěla velký neúspěch“. Vínu na bouřích svalil ovšem na „bandu chuligánů, vedenou ze zahraničí“; pravděpodobně měl na mysli Jižní Afriku. Svým poddaným slíbil, že peněžních obnosů, které vláda vyhradila na ekonomický rozvoj, bude užito pro subvencování potravin, a proto at' se nedívá, že nedojde k žádnému ekonomickému rozvoji země. Tím se však asi mnoho nezmění, protože ekonomický rozvoj Zambie byl nulový už dlouhá léta a Kaundova vláda se tím příliš neznepokojovala. - Armádě se nakonec podařilo zavést pořádek; předtím však vojenští velitelé musili znovu složit přísahu věrnosti Kaundovu režimu. Armáda je stále ve stavu pohotovosti a v Lusace i v Copperbeltu situace zůstává napjatá.

● ● ●
Vatikan. — Papež Jan Pavel II. oznámil 1. ledna, že katolíci po celém světě budou oslavovat „mariánský rok“, který začne na svátek Seslání Ducha svatého 7. června 1987 a skončí na svátek Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna 1988. Tento mariánský rok má být duchovní přípravou na oslavu 2.000 výročí Kristova narození. Kazatelé byli vyzváni, aby věřícím kladli na srdce ctnosti naší nebeské Matky při každé příležitosti. - Když sv. Otec oznámil tuto zprávu při svém kázání v basilice sv. Petra přítomní věřící jej odměnili bouřlivým potleskem. Řekl také, že u příležitosti mariánského roku sepíše encykliku o Panně Marii, jako už sepisal encykliky o všech třech osobách Nejsvětější Trojice. První mariánský rok v dějinách katolické církve byl slaven od prosince 1953 do prosince 1954 u příležitosti stého výročí prohlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie, která se sice narodila svatě Anně z otcovství sv. Jáchyma, ale bez dědičného hříchu a pak žila bez jakýchkoli vášní a chyb po celý svůj život. Papež Jana Pavel II. je znám svou hlubokou mariánskou zbožností; už navštívil všechny nejvýznamnější mariánské svatyně na světě; od dětství

putoval k mariánské svatyni v Czestochové, která je v krakovské arcidiecézi, kde později byl metropolitou a kardinálem.

● ● ●
San Juan, Portoriko. — Dne 31. prosince 1986 odpoledne vypukl oheň ve velkém hotelu „Dupont Plaza“ v hlavním městě Portorika San Juan, kde právě bylo přítomno asi tisíc hostů. Oheň se rozšířil velmi rychle; přítom zahynulo popáleninami a inhalací kouře 96 lidí. Mnozí ze zahynulých byli popáleni do té míry, že jejich totožnost bude možno zjistit pouze podle chrupu; seznamy hostů byly také ohněm zničeny. Bylo vysloveno podezření, že tento oheň byl úmyslně založen, možná členy pracovní unie, jejíž předsednictvo už od října 1986 vedlo bez úspěchu jednání se správou hotelu o lepší mzdové výhody. V pracovní unii je zorganizováno 250 ze 450 zaměstnanců hotelu. Jednání byla přerušena právě asi deset minut před vypuknutím ohně. Vedení unie popřelo jakoukoliv účast na tomto ohni a řeklo, že pouze vyhlásilo stávkou na půlnoc téhož dne v případě, že by jednání se správou hotelu neměla úspěch. Většina hostů v hotelu byli Američané na dovolené. Dne 4. ledna policie oznámila, že byly objeveny náznaky toho, že oheň byl opravdu úmyslně založen.

● ● ●
Manila. — Dne 2. ledna filipínská vláda úředně zamítla hlavní požadavky komunistických rebelů: 1) ustanovení přechodné koaliční vlády, ve které by komunisté byli ihned zastoupeni; 2) okamžité zrušení amerických základů na Filipínách; 3) integraci komunistické „Nové lidové armády“ do filipínské armády se všeobecnou amnestií pro všechny guerily, kteří se dopustili sabotáží a vražd.

Vláda ve svém prohlášení udala, že jednání o skončení komunistického povstání se soustředí pouze na diskuse o chudobě, nezaměstnanosti, zemědělské reformě a industrializaci země; požadavky komunistů byly nazvány „nepodložené a nefogické“. Filipínská vláda také odmítla propustit z vězení Rodolfo Sulasa, zatčeného v září 1986, předsedu komunistické strany Filipín a vrchního velitele „Nové lidové armády“. Dva delegáti komunistů na jednáních s filipínskou vládou, Satur Ocampo a Antonio Zumel, předtím mnohokrát varovali, že naděje na mír by byly velmi slabé v případě, že by filipínská vláda byla příliš „neústupná“.

Šedesátidenní příměří s komunisty, které začalo 10. prosince 1986, má skončit 7. února 1987; někteří komunisté vyslovili přání, aby bylo prodlouženo. - Dne 4. ledna si mluvčí komunistů stěžovali, že prý Aquinová nesplnila svůj slib, rozpustit 37 „soukromých armád“ majících dohromady asi 4.000 vojáků, loyálních Marcosovi i Enrilemu a operujících na severu ostrova Luzonu, kde zabraňují dopravu potravin do území, které v té končině drží ve své moci komunisté.

● ● ●
Washington. — President Reagan, dnes 75-letý, se ve dnech 4. a 5. ledna opět podrobil dvěma menším operacím v Naval Medical Center a v Bethesda naval Hospital ve Washingtonu. Lékaři mu odhalili z tlustého střeva čtyři polipy a vykonali menší operaci prostaty, z níž mu uřízli 23 gramů tkáně na zkoumání. Nebyly objeveny žádné známky rakoviny. - Dne 5. ledna byl uveřejněn nový presidentův návrh na federální rozpočet na finanční rok 1988; tento rozpočet poprvé v dějinách přesáhl jeden trilion dolarů. Celkem 42 % federálních výdajů bude určeno na mzdy, odměny a podpory federálních zaměstnanců a jiných jednotlivců; 29 % na národní obranu, 14 % na placení úroků z federálního dluhu, 10 % na podpory státům a místním vládám a 5 % na jiné federální výlohy. President odmítl jakékoliv zvýšení daní. Zároveň budou značně sníženy subvence farmářům, budou zrušeny některé federální půjčky studentům a přísněji vymáhány splátky a nedoplatky studijních půjček od těch, kteří dostudovali a už vydělávají. Dále budou na některých školách omezeny školní obědy, kde studenti po sobě házejí hamburgry a potravinové listky chudým, kteří podvádějí, pobírají je na různá jména a ovidivně jich zneužívají. Zato budou zvýšeny výdaje na AIDS, na vesmírové letadlo, na vládní vědecké bádání, na regulace bursovních operací a na národní obranu, nebudou-li Sověti ochotni ke smlouvě o kontrolování snížení zbraní a to nejen atomových. Podle plánu má být schodek rozpočtu snížen na 108 bilionů dolarů. Schodek by mohl být nulový, kdyby všechny dlužné země zaplatily Spojeným státům své dluhy. - Teprve kongres však rozhodne o definitivní podobě federálního rozpočtu.

● ● ●
Vilno. — Po 2. světové válce Sovětský svaz diktátorsky zabral Litvu, Lotyšsko a Estonsko. Spojené státy však tuto anexi

neuznávají a přiznávají těmto zemím právo na nezávislost. Americký žurnalista John Kampfner mohl nyní navštívit starodávné město Vilno v Litvě a přinesl zprávu o tom, co tam viděl a poznal o náboženském životě litevského národa. Sověti se snaží jak v Litvě, tak i ve všech jiných zemích, které ovládají, udušit všechno náboženství, zejména pak římské katolictví, které až do příchodu komunistů tam zastávalo významnou roli a svými papežskými encyklikami prohlédlo a odsoudilo komunismus jako nepřítel člověka. Ve Vilně průvodce přivedl Kampfnera do kostela sv. Kazimíra, zemského patrona Litvy. Od r. 1961 je tento kostel zavřen a přeměněn v ateistické museum, protože v Litvě prý „už nebylo věřících“. Byly tam právě školním dětem ukazovány v kryptě židle a různé mučičí nástroje, přičemž jim bylo vysvětlováno, jak v dřívějších dobách temna „křesťané trýnili druhé lidi“. Jinde byly u různých vystavovaných věcí marxisty charakteristické nápisy: „reakcionářská povaha náboženství a jeho přísluhovalců“; „ritualismus a fetišismus různých náboženství na světě“; „cesta lidstva k vědeckému ateismu je nezadržitelná“ atd. Jinde zase - na jiné výstavě - bylo ukazováno, jak „za válečné okupace kněží kolaborovali s nacisty“, a že nacionalističtí měšťáci s „požehnaním“ kněží zabíjeli nevinné sovětské občany. Komunističtí činovníci řekli, že různá náboženství na Litvě dnes mohou existovat, mohou-li se ovšem postarat o své hmotné a finanční zabezpečení. Vztahy mezi komunistickým státem a církvemi jsou prý velmi dobré; problémy údajně

vznikají pouze kvůli extrémistům a náboženským fanatikům, kteří chtějí například ilegálně vyučovat děti náboženství v podzemí, anebo ilegálně rozmnožují náboženské publikace. Tito jsou pak potrestáni kvůli své nezákonné činnosti, a nikoliv kvůli tomu, že věří v Boha.

V Litvě více než polovina starých lidí praktikuje své náboženství; počet mladých věřících však prý je nepatrný. V hlavním městě Vilně bylo po válce 40 katolických kostelů; nyní jich tam je pouze 11, protože počet věřících se tam - podle prohlášení komunistů - podstatně zmenšil a existující kostely pro zbývající věřící stačí. Tak podle slov komunistů náboženství ve Vilně a v celé Litvě je stále na ústupu; upadá prý samo od sebe, přirozenou cestou, jako všechny „pověry“. - Žurnalista Kampfner však mluvil i s lidmi druhého tábora, s mladými lidmi a s kněžími. V kostele sv. Anny mu například jeden mladík řekl, že v Litvě je stále dosud mnoho věřících křesťanů, starých i mladých, kteří však mají strach se k církvi veřejně hlásit, aby nebyli sociálně diskriminováni. I mnozí členové komunistické mládeže Komsomol jsou prý věřící. Každý si však musí nechat svou víru pro sebe a nesmí ji hlásit druhým; nesmí o ní mluvit ani ve škole, ani v práci, ani na ulici. Kněží přiznávají, že vláda činí nátlak na lidi, aby nežili podle náboženství a silně omezuje počet náboženských tiskovin, včetně biblí. Kněží, kteří kritizují vládu či tajně rozmnožují náboženskou literaturu, jsou-li přistiženi, jsou odsouzeni a posíláni do koncentračních táborů.

1976
8. ledna
1987

VŘELÁ VZPOMÍNKA

Ve čtvrtek 8. ledna jsme vzpomínali jednátého výročí smrti mé drahé manželky, maminky a babičky našich dětí a vnoučat.

ANNELIESE H. SMEKALOVÉ

V sobotu 10. ledna 1987 při pravidelných českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru jsme se modlili za spásu její duše.

V lásce a vděčnosti:

ALOIS SMEKAL,
manžel
s celou rodinou

SPORT

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Fotbalista roku 1986
Igor Belanov - SSSR

Evropská fotbalová hvězda - hráč mužstva „Dynamo Kiev“ - Igor Belanov byl jmenován evropským fotbalistou roku 1986. Belanov dopomohl svému mužstvu porazit Atletico Madrid 3:0 ve finále vítězů evropských pohárů. Belanov se však nejvíce proslavil na Mistrovství světa v Mexiku, když proti Maďarsku docílil „Hattricku“ tří branek.

Výsledky hlasování: 1. Belanov, SSSR, 84 hlasů; 2. Lineker, Anglie, 62 hlasů; 3. Butragueno, Španělsko, 59 hlasů.

Evropští fotbalisté od roku 1970

1986 - Belanov, SSSR; 1985 - Platini, Francie; 1984 - Platini, Francie; 1983 - Platini, Francie; 1982 - Rossi, Itálie; 1981 - Rummenige, Záp. Německo; 1980 - Rummenige, Záp. Německo; 1979 - Keegan, Anglie; 1978 - Keegan, Anglie; 1977 - Simonson, Dánsko; 1976 - Beckenbauer, Záp. Německo; 1975 - Blokhin, SSSR; 1974 - Cruyff, Holandsko; 1973 - Cruyff, Holandsko; 1972 - Beckenbauer, Záp. Německo; 1971 - Cruyff, Holandsko; 1970 - Mueller, Záp. Německo.

Z hráčů národního týmu Československa tohoto významného dosáhl pouze Josef

Masopust, který byl jmenován nejlepším fotbalistou Evropy v roce 1962.

I. národní liga hokeje v Československu

Výsledky 28. kola: Slavia - Opava 2:2, Kladno - Karviná 10:1, Ústí - Vimperk 5:1, Ingstav - Hr. Králové 7:5, Třinec - Ml. Boleslav 5:2, Olomouc - Jihlava „B“ odloženo.

Tabulka: SKORE: BODY:

1. KLADNO	192:76	49
2. INGSTAV	116:91	35
3. OLOMOUC	98:77	35
4. SLAVIA	113:85	34
5. JIHLAVA „B“	93:93	28
6. OPAVA	100:112	28
7. HR. KRÁLOVÉ	86:101	24
8. VIMPERK	80:108	23
9. TŘINEC	91:99	22
10. KARVINA	104:151	22
11. ÚSTÍ n.L.	74:101	18
12. ML. BOLESLAV	70:123	16

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Sparta - Eagles 0:6

Ve 2. kole Metro - Ligy Spartané spolkli hořkou piluiku, když dostali šest ho-

kých banánů od senzačně hrajících Eagles.

Zatímco Spartané hráli pod průměrnou kopanou, mužstvo Eagles předvedlo exhibiční hru po všech stránkách. Málokdo bude tomu věřit, že nejlepším hráčem Sparty byl brankář Hageman, který zastavil 17 nebezpečných střel na branku. Útok Sparty úplně zklamal a je v něm nutná rychlá změna. Maňásek, Gajda a Long se v halové kopané neprosadí. Nepřesné přihrávky útočníku dopomohly Eagles ke třem brankám.

Ve třetím kole Spartané hrají proti Gr. White. Výkop je stanoven na 5:30 hod. odpoledne.

METRO - LIGA

Major Divize:

Výsledky 2. kola: Eagles - Sparta 6:0, Falcons - Gr. White 3:1, Schwaben - Wauconda 3:1, Lightning - Trevians 3:2, Kickers - Vikings 2:1.

Tabulka: V.N.P. SKORE: BODY:

1. EAGLES	2 0 0	10:1	4
2. KICKERS	2 0 0	6:1	4
3. SCHWABEN	2 0 0	5:2	4
4. FALCONS	1 1 0	5:3	3
5. LIGHTNING	1 0 1	4:4	2
6. SPARTA	1 0 1	2:7	2
7. WAUCONDA	0 1 1	3:5	1
8. VIKINGS	0 0 2	2:4	0
9. GR. WHITE	0 0 2	2:7	0
10. TREVIAN	0 0 2	2:7	0

METRO - LIGA

První Divize:

Výsledky 2. kola: Slovaks - Real 3:1, R. Wavel - Rams 4:1, Bullets - U. Serbs 2:2, Wings - Fortuna 3:2, Lions - Aurora 3:2.

Tabulka: SKORE: BODY:

1. ROAYL WAWEL	10:2	4
2. LIONS	7:2	4
3. WINGS	5:3	4
4. FORTUNA	6:3	2
5. REAL F.C.	4:5	2
6. SLOVAKS	3:5	2
7. U.SERBS	3:4	1
8. BULLETS	3:8	1
9. RAMS	4:8	0
10. AURORA	2:7	0

Program 3. kola
neděle 18. ledna 1986

Major Divize

Jižní hřiště

2:30 P.M. Schwaben - Vikings
3:15 P.M. Falcons - Kickers
4:00 P.M. Eagles - Lightning

4:45 P.M. Treavian - Wauconda
5:30 P.M. Sparta - Gr. White

První Divize

Severní hřiště

2:30 P.M. Lions - Royal Wavel
3:15 P.M. Fortuna - Rams
4:00 P.M. U. Serbs - Slovaks
4:45 P.M. Real F.C. - Aurora
5:30 P.M. Bullets - Wings

★

Mistrovství Evropy 1988

Kvalifikační stav

1. skupina: V.N.P. SKORE: BODY:

1. ŠPANEĚLSKO	2 0 0	3:1	4
1. RUMUNSKO	1 0 1	4:1	2
3. RAKOUSKO	1 0 1	3:4	2
4. ALBÁNIE	0 0 2	1:5	0

2. skupina:

1. ŠVÉDSKO	2 1 0	8:1	5
2. ITALIE	2 0 0	5:2	4
3. PORTUGALSKO	0 2 0	2:2	2
4. SVYCARSKO	0 1 2	3:6	1
5. MALTA	0 0 2	0:7	0

3. skupina:

1. SSSR	2 1 0	7:1	5
2. VYCH. NĚMECKO	1 2 0	2:0	4
3. ISLAND	0 2 1	1:3	2
4. FRANCIE	0 2 1	0:2	2
5. NORSKO	0 1 1	0:4	1

4. skupina:

1. ANGLIE	2 0 0	5:0	4
2. JUGOSLAVIE	1 0 1	4:2	2
3. SEV. IRSKO	0 1 1	0:3	1
4. TURECKO	0 1 1	0:4	1

5. skupina:

1. HOLANDSKO	2 1 0	3:0	5
2. ŘECKO	2 0 1	7:5	4
3. POLSKO	1 1 0	2:1	3
4. KYPR	0 0 2	2:6	0
5. MAĎARSKO	0 0 2	1:3	0

6. skupina:

1. ČSSR	1 1 0	3:0	3
2. DÁNSKO	1 1 0	1:0	3
3. WALES	0 1 0	1:1	1
4. FINSKO	0 1 2	1:5	1

7. skupina:

1. SKOTSKO	1 2 0	4:1	4
2. BELGIE	1 2 0	8:2	4
3. IRSKO	0 2 0	2:2	2
4. BULHARSKO	0 2 0	1:1	2
5. LUXEMBURG	0 0 2	0:9	0

Mistrovství Evropy 1988 se bude hrát v Západním Německu.

Veškeré kvalifikační zápasy musejí být odehrány do konce roku 1987.

Mužstvo Československa sehrálo dva zápasy doma s následujícími výsledky: ČSSR - Finsko 3:0; ČSSR - Dánsko 0:0.

V ostatních zápasech 6. skupiny Finsko hrálo s Walesem nerozhodně 1:1 a Dánsko porazilo Finsko 2:0.

M.I.S.L.

5. února 1987

Sting vs. Dynamo Moskva

Mužstvo Dynamo Moskva přijede do Spojených států, aby se lépe seznámilo s halovou kopanou ligy M.I.S.L. v USA.

Ve čtvrtek dne 5. února v 7:30 hod. večer se Dynamo představí chicagským fandům, když na hřišti „Stadionu Horizont“ má za soupeře Chicago - Sting. Fandové se mají nač těšit, neboť Dynamo je jedním z nejlepších mužstev v Evropě.

Mužstvo Chicago - Sting má nového trenéra, který si pomalu získává respekt všech soupeřů. Chicago se zlepšilo v obraně, kde opět hraje oblíbený Franz Mathew, zakoupený z klubu „Baltimore Blast“.

Tabulky M.I.S.L.

Východní skupina: V.P.

1. Cleveland	12	6
2. Dallas	12	6
3. Baltimore	10	7
4. Minnesota	8	7
5. Chicago	6	11
6. New York	2	14

Západní skupina: V.P.

1. Tacoma	13	3
2. San Diego	8	8
3. Kansas City	9	9
4. Wichita	7	10
5. St. Louis	5	10
6. Los Angeles		

Jarda Fajkus

Hokej

Ještě ke rvačce Sovětů s Kanadany v Piešťanech

Na mistrovství světa hokejových juniorů ve věku do dvaceti let, které se pořádalo v Piešťanech na Slovensku, vypukla ve druhé půli druhé třetiny nedělního utkání mezi Kanadou a SSSR rvačka, jíž se zúčastnili všichni hráči obou týmů. Rozhodčí, kteří se marně snažili oddělit hráče a ukončit pěstní zápasy, nakonec opustili led.

Kanada, která vedla v utkání do vypuknutí rvačky 4:2, měla naději na zlatou medaili mistra světa za předpokladu, že porazí sovětské mužstvo rozdílem pěti branek. Sovětský svaz byl naproti tomu se dvěma vítěznými, třemi nerozhodnými a jedním prohraným utkáním až na šestém místě a neměl již žádnou naději získat kteroukoliv z medailí. Podle pravidel Mezinárodní federace ledního hokeje byli všichni hráči, kteří se potýčky zúčastnili, vyloučeni ze hry a mužstva Kanady a SSSR byla z mistrovství světa juniorů diskvalifikována. Vedoucí činitel kanadského juniorského reprezentačního týmu a technický ředitel Kanadské amatérské hokejové asociace Dennis McDonald uvedl, že představitelé Mezinárodní federace ledního hokeje

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného perí;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů

z husího prachového perí a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme

česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

rozhodli o diskvalifikaci obou týmů v průběhu 35. minutového zasedání. Toto rozhodnutí pomohlo Finsku k zisku jeho první zlaté medaile v jedenáctileté historii juniorského mistrovství světa. Stříbro získali Čechoslováci, kteří v neděli podleli Finům 3:5 a bronz si odvezli Švédové, kteří v tentýž den porazili USA 3:0. Mistrovství světa hokejových juniorů tedy v Piešťanech skončilo, avšak zdá se, že jeho dozvuky budou ještě dlouho pokračovat. Jak napsal ve svém vydání deník The Washington Post vedoucí pražské kanceláře sovětské tiskové agentury TASS, Jurij Trušin, označil rozhodnutí Mezinárodní federace diskvalifikovat oba týmy za správné a prohlásil, že sovětským reprezentantům bude udělena důtka s připomínkou, že hokej není soubor, ale sport.

Kanadský ministr pro záležitosti sportu, bývalý mistr světa v krasobruslení, Otto Jelínek, který je exulant původem z Československa, však mezitím krátce po návratu kanadských hokejistů do Montrealu požádal Kanadskou amatérskou hokejovou asociaci, aby mu předložila o incidentu mezi sovětskými a kanadskými týmy na MS v Piešťanech podrobnou zprávu. Ministr Jelínek prohlásil, že jestliže bude prokázáno, že vinu za potyčku nesou Sověti, podá protest Mezinárodní federaci ledního hokeje. Ministr připomněl, že sovětské reprezentanti již před nedělním utkáním s Kanadou věděli, že nemohou zasáhnout do bojů o medaile, a řekl výslovně: „Kanadáné se naproti tomu ucházeli o stříbro a možné zlato. A byli při tom zataženi do souboje, ba přímo do rvačky.“ Slova kanadského ministra pro záležitosti sportu Otto Jelínka potvrzují i výpovědi samotných kanadských reprezentantů. „Udělalí všechno co mohli, aby nás vyprovokovali.“ řekl o sovětských hráčích kanadský obránce, Luke Richardson.

ZE SVAZU SPORTOVČŮ

Sportovní redaktor „Svobodné Evropy“ v Mnichově, Karel Dráždanský šedesátníkem! V „Biči“ z Paříže Lojzík Čížek napsal: „Pro sport žije celou duší, v těle srdce Sparty buší. Práci svojí rozumí málokdo to tak umí!

Se svou milou vzácnou paní všemu sportu jsou oddaní. Každý je rád uvidí v oblíbené jsou u lidí!

Vše zdravíme oslavence nepřinášíme žádné věnce necht' Bůh dál ho zachová zahraje mu dechová!

Svaz děkuje Karlovi za jeho vzornou práci a přeje mu mnoho zdravíčka a rodinné pohody do dalších pracovních let.

Jeden z těch, který stál u kolébky našeho Svazu, byl Honza Sládek z Montrealu. Populární sportovní a obětavý národní pracovník, který - jak se opožděně dovídáme - nám náhle odešel na věčnost. Trpěl sice srdeční vadou a byl na dietě, jak nám naposled psal, ale zemřel zcela náhle. Zúčastňoval se pravidelně našich sjezdů, hrál vynikající pingpong, založil Montrealskou odbočku Svazu, a když jsme byli u něho u příležitosti Olympiády v Montrealu, dal dohromady partu sportovců a jako znamenitý kuchař nás všechny královsky pohostil. Jeho drahé manželce a celé rodině projevujeme proctitěnou soustrast. Čest buď jeho památce!

Příznivá zpráva nám přichází z Floridy. Náš místopředseda Pavel Diecha tam zakládá novou odbočku v St. Petersburgu a okolí. Pavel nám píše: „Je nás už dvanáct a další po Novém roce se k nám stěhují.“ Přejeme Vám radostné setkání a těšíme se na spolupráci.

Běh života se nějak podezřele zrychluje. Dne 21. ledna 1987 bude mít už také na krku šedesátku náš Mírek Janeček z Toronto, vydavatel „Kanadských Listů“, který po šestadvaceti letech služby Kanadské federální vlády odchází na odpočinek a bude se věnovat cestování. Je to vzácný muž, obětavý skaut, který nám sportovcům vždy a ve všem pomáhá. Díky. Vše nejlepší k narozeninám a „Mnogaja ljeta“!

A nakonec ještě jedna zpráva truchlivá

Sportovní mecenáš Oldřich J. Blažka z Lake Placid, New York, nám zemřel náhle ve věku 67 let. Jako člen Olympijského USA Committee, pomohl čs. závodníkovi Zajcovi získat stříbrnou medaili pro USA v Sarajevě a zlatou zde! Na jeho pohřbu, který se konal v sobotu 3. ledna 1987 se s ním za Čs. sportovce a přátele rozloučil Miloš Vobořil.

Oldově manželce, dcerce a celé rodině vyslovujeme hluboce proctitěnou soustrast. V holestných chvílích Vašeho hlubokého zármutku jsou naše srdce s Vámi!

Nesnadná posice baskických teroristů, kteří by se chtěli zříci násilí

Vláda španělského ministerského předsedy Felipe Gonzalesa nabídla už před lety - hned po svém nastoupení - baskickým teroristům ETA, usilujícím o dobytí nezávislosti baskického území, tzv. „sociální reintegraci“, neboli znovuzačlenění do národní pospolitosti a normálního života. Měli se jen písemně zavázat, že napříště se zdrží násilné cesty terorismu k dosažení svých politických cílů. Nemusí se však přitom zříci svého politického přesvědčení: měli se pouze zříci násilí a usilovat o prosazení svých ideálů demokratickou cestou. Tímto usnesením se umožňují účastníkům na ozbrojeném zápase baskických teroristů ETA - (včetně těch, kteří jsou ve vězení, anebo těch, kteří uprchli do ciziny) - zařadit se opět do španělské národní pospolitosti jako řádní občané. V případě, že se výslovně zřeknou násilí, jim je slíbeno, že bude upuštěno od jejich soudního stíhání i od potrestání za spáchané zločiny. Výjimka byla učiněna pouze pro ty teroristy, kteří se dopustili vraždy.

Joseba Azcarrage, 36-letý baskický člen španělského parlamentu za stranu PNV - (nacionalistická strana baskická), tímto způsobem už dosáhl zařazení četných bývalých baskických teroristů do normálního života - (přesně běží o 122 uprchlíků do ciziny a o 50 uvězněných teroristů). Sám řekl o své zprostředkovatelské činnosti toto: „V roce 1980 dva bývalí členové ETA mě požádali, abych podnikl u vlády kroky pro jejich „sociální reintegraci“, která tehdy byla ve svých začátcích. Tato jednání skončila úspěšně, a potom i jiní následovali jejich příkladu.“ Pak uvedl, jakým způsobem se to prakticky děje: „Obyčejně to jsou blízcí příbuzní vězňů, kteří mě přijdou požádat, abych se ujal jeho případu. Musím ho pak navštívit ve vězení v jeho cele, a to tak, aby se jiní vězni o tom nedozvěděli. Nejprve ho požádám, aby složil dopis, ve kterém prohlásí, že se zřeká násilí, a já ten dopis pošlu na ministerstvo spravedlnosti. V případě uprchlíků do ciziny to je obyčejně snadnější. Mnozí z nich nebyli dosud soudně nikdy stíháni; pouze před lety opustili svou vesnici ze strachu, že by mohli být zatčeni. Pak zůstali dále v exilu pouze proto, že druzi jim řekli, že by pro ně bylo nebezpečné vracet se zpět. V jejich případě požádám na minis-

terstvu spravedlnosti o písemné dovolení k návratu, které jim pak při přechodu hranic slouží za průvodní list.“

O důvodech, které vedou některé guerily ETA k tomu, že požádají o své opětné začlenění do společnosti, řekl toto: „Mnozí z nich jsou odsouzeni k dlouholetému trestu vězení. Aby byl někdo odhodlán odpykat si svůj trest až do konce, k tomu je potřebí, aby byl pevně přesvědčen o tom, že jeho věc je spravedlivá, a že bojuje za něco, za čím stojí baskický lid. Někteří vězni však za mřížemi začnou o této věci zcela vážně pochybovat a ptát se, proč se dali naivně svést marxistickou menšinou.“

Azcarrage si je však dobře vědom toho, že pro mnohé toto rozhodnutí není snadné. Ve vězení totiž zůstávají v úzkém vztahu s militantními členy ETA; mnozí vedoucí teroristé jsou dosud spolu s nimi uvězněni, a proto na ně stále čini i ve vězení nátlak. Jindy zase dostávají títo „rádoby obránci“ v halčících

marxistickou literaturu zároveň s „kursy politické výchovy.“ Proto je pro mnohé velmi nesnadné vyprostit se z vlivu a nátlaku kádří levicové organizace ETA. Kdo se přesto rozhodne využít možnosti „sociální reintegrace“, v nejlepším případě bude považován organizací ETA za zrádce a bude držen v potupě. Ovšem, vystavuje se i nebezpečí, že bude surově zbit a třeba i zavražděn. Tak například, v roce 1985 jedna vůdkyně ETA, která se vrátila z vězení do svého baskického území, byla jednoho dne svými bývalými soudruhy bídácky zastřelena kulkou do zad. - Nedělejme si proto žádné iluze. Strach o živobytí a o život, jehož marxisté mistrně zneužívají pro svou nadvládu v každé zemi, v níž se dostali násilím a lži k totalitní politické a policejní moci, je stále neúčinnějším prostředkem v donucení lidí k „poslušnosti“ i ve všech „národně osvobozovacích hnutích“, v nichž se různorudí marxisté dostali do rozhodných vůdčích posic.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6812 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero
RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR
TELEFON: 656-3555

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvláště potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387-7000

SLOUPEK INFORMACÍ
(Pokračování ze str. 2)

schůzku v Reykjavíku je nutno vidět v široké souvislosti „nesnadného a nekonečného procesu utváření vztahů mezi východem a západem.“ že existují ještě také jiné závažné problémy, jako prý např. „regionální konflikty a lidská práva.“ - (Chytrému napověz, že pan Clark měl na mysli guerilové války, vyvolávané a všemožně podporované Sověty, jakož i nezachovávaní nejzákladnějších lidských práv komunistickými režimy.) - Pak Clark ještě opakoval, co už každý soudný člověk dávno ví, že „smlouvy o omezení zbraní samy ještě nezajišťují bezpečnost, - chyblí odůvodněně důvěra, že podepsané smlouvy budou zachovány. Skutečnou bezpečnost, že může zajistit jen poctivá vůle k řešení všech sporných otázek v dnešním světě, a k jejich spravedlivému řešení, že je - po tolika nedobrých zkušenostech - hlavně třeba postupně budovat důvěru v úmysly druhé strany, která už tolikrát zklamala.

I když je tohle všechno pravda, co pan ministr Clark v kanadské Dolní sněmovně pánům poslancům vykládal, je to podle novináře Zinka hrozně málo a znovu to potvrdilo, že vláda v Ottawě i on sám, mají úplně nesprávné představy o povaze šedesátiletého konfliktu mezi západem a východem, demokracií a marxistickou totalitou. mezi kapitalistickým svobodným podnikáním a státním kapitalismem komunistů. A protože odpovědný žurnalista Lubor Zink pozoruje, že se dnes v Kanadě protiamerické klima stále více zhoršuje, dal si zvlášť záležet na tom, aby svým čtenářům vysvětlil, že sleduje-li dnešní americký prezident Ronald Reagan odhodlaně svou politiku neústupnosti vůči SSSR - i když nevylučuje vážný dialog - zachraňuje tím budoucnost nejen Spojených států, ale také Kanady a celého dosud svobodného světa. - A pak už svým

kanadským čtenářům jen důrazně připomíná to „proč“, když jim doslova říká:

□
Jádro celého konfliktu mezi Západem a Východem je zcela jinde.

Kontrola zbraní a bezpečnost, v souvislosti s neblahým napětím, které konflikt mezi západem a východem stále prodlužuje, se sice zdají být závažnými problémy, avšak v žádném případě nejsou „hlavními problémy naší doby“. Takové označení můžeme právem užít pouze mluvíme-li o obraně a zajištění svobody. Skutečně ústředními problémy naší doby jsou neustále nově plánované a prováděné útoky - (ve skutečnosti to je nevyhlášená totální světová válka) - proti zbývajícím svobodným zemím, ve kterých vykonavatelé „Leninova odkazu“ vidí překážky proti svému posvátnému marxistickému poslání, uspišit „dějinně nevyhnutelnou“ smrt kapitalismu. Proto se týkají všech národů a všech zemí, rodin i jednotlivců: zachránit a uchovat si svobodu, či ji ztratit. Podstatou Leninova odkazu - (kterému postupně všichni diktátoři samočinně se obnovující vládnoucí kliky v Kremle přisahají svou plnou oddaností) - je neúprosné sledování konečného cíle Sovětů. Nevědí-li to dosud Kanadčané, pak jim to Lubor Zink připomíná „po lopatě“. Lenin definoval tento cíl jako „světová proletářská revoluce, ze které jednou musí konečně vzejít celosvětová sovětská republika“.

Protože Lenin také rozhodl, že dosažení tohoto cíle je předběžnou podmínkou světového míru - (podle jeho vlastních slov „konečným cílem míru je komunistická kontrola světa“) - „volání po míru bude mít proletářský smysl pouze tehdy, bude-li doprovázeno voláním po revolučním boji“. Úsilí o světovou revoluci je tedy pro komunisty, jejich společníky a „užitečné idioty“ totožné s

úsilím o světový mír.

Jinou základní složkou tohoto nezměnitelného a zřejmě také nezměnitelného „posvátného“ odkazu, je Leninův výrok, že „pokud existují kapitalismus a komunismus, nemůžeme žít nikdy v míru. Nakonec zvítězí buď jeden nebo druhý.“ A nezanechal nejmenší pochybnosti o tom, „komu bude zvonit umíráček“, budou-li věrně sledovány strategie a taktiky, které - on Lenin - svým žákům předepsal pro konečné dosažení komunistické kontroly nad světem.

To tedy jasně znamená, že dokud lidé v Kremle zůstanou oddáni Leninovu odkazu, není možno s nimi jednat o žádném kompromisu, který by byl potom zachovávan, o žádném trvalém globálním uspořádání nevyřešených poměrů ve světě, kterým by konečně jedna strana respektovala druhou a nechala ji na pokoji. Není nejmenších pochyb o tom, že Gorbačov, se svými dosavadními úspěchy, svou usměvavou sofistickou odvahou a prohnáním - (mimo Lenina se všichni jeho předchůdci ve srovnání s ním už dnes jasně jeví jako neotesaní hulváti a nemotorové) - je plně odhodlán věrně plnit Leninův odkaz, jak to přísězně slíbil, když nastupoval na trůn komunistických sovětských diktátorů.

Proto každý, kdo se domnívá, že superveleoměem se podařilo dospět „na dosah ruky“ k významné smlouvě o omezení zbraní, a že konečná smlouva čeká za rohem a bude uzavřena při příštím vyjednávání, buď rozdává uklidňující pilulku, po které touží většina lidí v dnešních zmatených a sebevražedných demokraciích - (aniž vědí, že ji vyrobila sovětská farmacie) - anebo neví, o čem mluví.

Páni politici a politikáři však ochotně takovou „pilulku“ rozdávat, protože vědí, že ji mírumilovní lidé na Západě od nich stále vyžadují. Zvlášť přeochoťně tu uklidňující pilulku rozdávají, když jim běží o to, aby se při volbách znovu vrátili do svých teplých poslanceckých křesel. Nebude-li Západ dostatečně ostražitý, pak jim prohnáné lišácký komunist Gorbačov, začne skutečně takovou utišující pilulku „made in Kreml“ nabízet, aby je všechny uspal, což by mohlo nakonec připravit celému Západu mnoho bezesných nocí.

Druhý kratší článek kanadského novináře Lubora Zinka z 31. října 1986, přineseme v příštím Sloupku informací.

**O LETOŠNÍM DNU MÍRU
NA NOVÝ ROK
SV. OTEC VE SVĚM
POSELSTVÍ K CELEMU
SVĚTU VYBÍDL
NÁRODY
K ODZBROJENÍ**

(Pokračování ze str. 1)
zemí místa pro své pokusy pochybné povahy, anebo pro uskladňování svých nebezpečných chemických a radioaktivních odpadků.

Jiným velmi závažným ohrožením míru je podle sv. Otce úpadek rodiny, základní jednotky lidské společnosti. Mimo jiné řekl: „Podmínky, které jsou k dobru rodinám, přispívají také ke vzrůstu harmonie ve společnosti a v národě; to pak dopomáhá k dosažení míru doma i ve světě... V příliš mnohých společnostech se však rodina stala podružnou věcí, nebezpečně vzrůstá počet rodin s jedním rodičem, a také stát zasahuje rušivě do rodinného života. Rodina tam, pak nenachází ochranu a pomoc, kterých by potřebovala. To pak vede ke zjevu rozvrácených rodin, nebo rodin, které se rozpadnou, když jejich členové se musejí starat každý sám o to, jak se udržet při životě a složit hlavu, protože nemají kde bydlet.“

Rodinný rozpad je ovšem tragicky zhoubný pro děti. Je přímo děsivě otřesná myšlenka na malé děti, které bloudí opuštěnými ulicemi měst, anebo které jsou nuceny nabízet svou osobu na trh neřestí. Mnohé chudé děti a mladé zahálejší lidi vidíme v bidných předměstích, anebo v bezduchých mravenčích velkoměstech, kde nalézají pouze bidné prostředky pro udržení se při životě a málo, nebo žádnou naději pro budoucnost. Taková mládež se pak stane obětí „užívání omamných drog, alkoholismu, pomíjivých a chvilkových sexuálních vztahů, které nemají žádný smysl a jsou jen zločinně zneužívány bezcharakterními lidmi, kteří dělají ze svých obětí za trochu jídla a peněz otroky.“

Zbraně se stávají stále více hrozivými a destruktivními. Války se stávají krutějšími. Chudoba a hlad postihují stále více lidí, ačkoliv by mohlo být na světě všeho dostatek. Lidstvo musí proto odzbrojit a soustředit své úsilí na ekonomický rozvoj. Musí se naučit opravdu se vzájemně ctít a milovat. Nepřijmou-li Krista do svých srdcí a myslí, nezbyvá jim žádná naděje na skutečně trvalé zlepšení lidského života v tomto našem světě.

**Líba Drobílková,
mladá šedesátnice.**

Již ve svých 18. letech dokázala rozpoznat zločinnou ideologii mezinárodního bolševismu. Na schůzích mládeže v pražském kraji burcuje k odporu proti v zemi nastupujícímu komunismu.

V Praze na Žižkově říkali ji tenkrát mladá Fráňa. Protože Fráňa Zemínová, poslankyně Národního shromáždění a místopředsedkyně Čsl. strany národně socialistické, byla její velký vzor. Asi také proto, že mladá Drobílková byla také demokratka se silným citem pro sociální spravedlnost.

Po únorovém komunistickém puči v roce 1948 přechází do ilegality a zapojuje se, s tisíci dalšími, do aktivního odporu proti násilím nastolenému řádu ve státě. Je brzo zatčena se skupinou mladých lidí, kteří byli nápomoční Mílovi Chocovi, který se vrátil ze zahraničí, aby v Praze plnil úkoly mu svěřené. Tvrdé výslechy na Státní bezpečnosti v Bartolomějské ulici a nakonec šťastný, dramatický útek.

Ne zrovna lehce dostává se do exilu. Přes uprchlické tábory v Západním Německu emigruje do Spojených států. A hned se zapojuje do naší zahraniční akce, do exilového a krajanského života. Aby zde pokračovala v práci, která byla doma násilím přerušena. Navrátit svobodu a demokracii do naší vlasti.

Líba Drobílková se narodila 22. ledna 1927, aby sloužila svému národu. V exilu prochází mnoha různými funkcemi. A lidé stále obdivují její pili, houževnatost a vytrvalost. A já také její radikalismus, nekompromisismus v boji s nepřitelem - mezinárodním komunismem.

Kdo jí nezná dobře, neuvědomuje si, kolik hodin denně věnuje naší národní věci. Kolik času vyplní každoročně

**DOPORUČTE
Hlas národa
SVÝM
PŘÁTELUM
A ZNÁMÝM**

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu
31. ulice v Astorii, N.Y.

je nyní
**ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ**

Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusinů, Poláků,
Ukrajinců a Jihoslovanů.
Na jídelním lístku máme všechny slovenské speciality -
kdo si co poručí.

Americká i importovaná piva, vína a likéry.
Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny,
narození a přátelské besedy.
SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE hostitelka Jurka

taková vánoční akce žen Rady svobodného Československa na podporu starých a nemocných exulantů. Kolik času věnuje americké administraci exilového časopisu České Slovo. Denně píše desítky dopisů, intervenuje, posílaje, pomáhá. A shromažďuje materiál k dalšímu boji s nepřitelem. Často se lidé ptají, jak to ta Drobníková všechno stačí. Nastává den nocemi.

Je už dlouhá léta členkou Zastupitelstva Rady svobodného Československa. Často i jeho výkonném výboru. Členkou K-231, organizace čl. politických vězňů v exilu.

Liba Drobníková si do exilu přinesla dvě lásky. Lásku k rodné zemi a ke hnutí Čsl. strany národně socialistické. Byla jednou z prvních, která rozpoznala, že socialistická část programu této strany rozchází se s cíly tohoto hnutí pro štastnější zítřek lepší hospodářské perspektivy její vlasti. A spoluzasloužila se o to, aby se strana vrátila ke svému původnímu názvu - Čsl. strana národně sociální. Je generální tajemnicí tohoto politického hnutí v exilu. Svoji pracovitost a agilitu, jeho hnačí sílu.

Dnes šedesátiletá Liba Drobníková po 39. letech svého exilu něčeho neslevila z mravních zásad masarykovského humanismu a demokracie. Přidává k nim denně v naší zahraniční akci neúnavnou práci pro návrat svobody a demokracie do naší, dnes politicky znásilněné a vojensky okupované vlasti - Republiky československé.

Má za to náš dík, úctu a uznání. A mnohých také lásku.

Zdeněk Slavík

SNOW-TOW REMINDER ISSUED BY POLICE: WHERE TO CALL IF YOUR CAR IS MISSING

Police Superintendent Fred Rice today reminded motorists that „Snow-Tow“, which prohibits parking on major arterial streets is currently in effect regardless of weather.

The ban, which went into effect December 1st, will last through April 1st so that the city's snow removal equipment will have access to these streets in order to keep CTA buses and other vehicles moving when it snows.

Superintendent Rice emphasized that motorists who find their autos towed from any of the major streets, should contact the police district in which they live to find out where their cars have been relocated. „DO NOT CALL 9-1-1,“ Rice emphasized. „This number is to be used only for police emergencies and we need to keep the lines open for citizens who need help for life-threatening situations or other emergency service.“

District desk officers will respond to all inquiries regarding the location of towed vehicles. If you call 9-1-1, they will only refer you to your respective district, Rice said.

More than 107 miles of major arterial streets have been designated as TOW AWAY ZONES with permanent red and white no-parking signs. Vehicles parked in violation will be ticketed and towed. If the car is towed from one of these zones, the parking fines range from \$20 for a first offense up to \$300 for multiple offenses.

MINARIK'S BAKERY

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
 - Evropské speciality
 - „Special Homemade“ cukroví
 - Velmi chutné máslové housky a štrůdl
- 5832 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo „Gösser“ z Ra
kouska. — Zádejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem našim krajanům a exulantům ze všech generací, kteří jej znali z jeho neúnavné obětavé sociální činnosti v hlubokém zármutku oznamujeme, že na Boží zavolání nám zcela nenadále odešel na věčnost můj milovaný manžel, drahý syn, bratr, švagr a strýc, pan

JAN BURIÁN,
obchodní podnikatel
v Saint Louis, MO.

Narodil se 25. března r. 1924 v Ostopovicích u Brna na Moravě v Československu. Ze své drahé rodné vlasti odešel hned v roce 1948 po komunistickém únorovém puči a přes uprchlické tábory v Itálii nakonec zakotvil v r. 1951 v USA. Nejprve se dostal do Belwood, Il., a nakonec se usadil v St. Louis, MO., kde úspěšně pracoval a nezištně křesťansky pomáhal každému čs. exulantovi a rodinám našinců, které v St. Louis zakotvily. Byl jedním z mála katolických exulantů, kteří byli plně obeznámeni s pohnutou historií českého přistěhovatelství do města St. Louis v době St. Louiského tatička † Msgr. Josefa Hesouna a proto se k této první české katolické osadě v USA hrdě a vytrvale se svou rodinou hlásil.

Zemřel zcela nenadále na srdeční infarkt doma v úterý 13. ledna 1987 po třetí hodině odpoledne.

Ve čtvrtek 15. ledna 1987 byl po zádušních obřadech v bývalém českém kostele sv. Jana Nepomuckého ve středu města St. Louis pohřben z pohřebního ústavu Moydell v 10 hod. dopoledne.

Děkujeme všem, kdo si na něho s námi v upřímné modlitbě vzpomenu. V nepřítli vzdálené době budou za spásu jeho hluboce a upřímně v Krista věřící duše obětovány naše pravidelné české bohoslužby v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Ludmila BURIANOVÁ, manželka;
Eleanora BURIANOVÁ, 92-letá matka;
Karel BURIÁN s chotí Jarmilou, bratr;
synovci, neteře s rodinami a ostatní
příbuzní v USA i v Československu.

Úmrtí oznámení

Všem exulantům a krajanům, kteří jej znali, oznamujeme, že všemohoucí Stvořitel všehomíra opět navštívil naše krajské exilní Chicigo a povolal k Sobě po jinák „zdařené“ operaci našeho krajana - exulanta

Antonína (Tondu) RYBÁŘE,
povoláním mlynáře.

Narodil se 21. ledna r. 1909 v historických Opatovicích u Pardubic v Čechách, Československo. Hned po únorovém komunistickém puči v r. 1948 svou rodnou vlast však musil opustit, a po několikaměsíčním pobytu v uprchlických táborech v Západním Německu se dostal do Francie, kde pracoval jako kuchař a osobní šofér v rodině amerického vojenského místního velitele. Dne 15. února r. 1957 vyemigroval z Francie do USA, zakotvil v krajském Chicigo a uplatnil se v našich místních čs. restauracích opět v kuchařině.

Protože byl doma náruživým fotbalistou a dělal v několika fotbalových týmech úspěšného brankáře, po svém příchodu do Chiciga se ihned zapojil do sportovní činnosti naší chicagské Sparty.

Zemřel zcela nečekaně dva dny po obtížné operaci v nemocnici Mac Neal v Berwynu, Il. v pondělí 12. ledna 1987.

Rozloučili jsme se s ním v patek 16. ledna v 7:30 večer v obradní kapli Maříkova pohřebního ústavu v Chicigu (2534 S. Pulaski Rd.), kde náš český misionář Otec Vojtěch Vít, O.S.B. vykonal pohřební obřady. V sobotu dopoledne pak bylo „Tondovo“ tělo zpopelněno v krematoriu hřbitova „Oakridge“ v Hillside, Il., protože jeho dcera Jitka v Československu si přála uložit tatínkův popel v jeho rodné zemi. Příležitostně bude za něho obětována česká mše sv. v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Il. Datum této zádušní mše sv. bude dodatečně v našem českém kostele oznámeno.

Děkujeme všem, kdo mu v jeho těžkém samotářském exilním životě vše možné pomáhali, a kdo mu vystrojili tak důstojný pohřeb.

Jitka ČERNOHORSKÁ s rodinou,
dcera v Československu;
Jitka, Roman a Petr, vnoučata v ČR;
Mike Umlauf a Oldřich Kohout s rodinami
a s babičkou Sosnovcovou, přátelé.

XXIX. REPRESENTAČNÍ PLES

Sdružené Československé organizace metropolitního Chicaga pořádají opět tradiční Representační ples, pořadím již dvacátý devátý a sice

v sobotu 7. února 1987 ve velké taneční dvoraně Union Hall, Joliet Rd. a La Grange Rd. v Countryside, Ill. Ples je připravován v mimořádném rozsahu v duchu našich národních tradic, jak tomu bývalo za dob svobody naší rodné vlasti. Bude to opět velká společenská událost našeho krajského života chicagské oblasti.

Ples bude zahájen přesně v 8:30 hod. večer promenádou a valčíkem a ihned bude následovat tradiční uvádění debutantek plesu s tanečním doprovodem naší mládeže. Tento pěkný program, který je již dlouhá léta součástí našich Representačních plesů, navazuje a bude řídit známý taneční mistr Zdeněk Machálka se svou manželkou Vlad'kou. Pro letošní ples se přihlásilo 8 mladých dívek pro jejich první společenský „debut“.

K tanci budou opět vyhrávat dvě hudby: Tradiční dechovka za řízení George Píchy - a moderní taneční orchestr „Eddie Woods“, které jistě uspokojí všechny návštěvníky plesu. Výborná domácí kuchyně bude dobře zásobena chutným českým jídlem a bude otevřena již od 7 hod. večer. Rovněž bar uspokojí naše návštěvníky domácími i importovanými nápoji.

Vstupné je 12.00 dolarů za osobu. I letos se očekává mimořádně velká návštěva, a proto doporučujeme, abyste si včas zajistili rezervaci stolů a zakoupili vstupenky u Fy: Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd. Berwyn, IL 60402, tel. 749-1346.

Zveme Vás, milí přátelé, k účasti na XXIX. Representačním plesu. Věříme, že naše pozvání neodmítnete a přijdete mezi nás strávit příjemný večer v přátelské a družné zábavě.

Těšíme se na shledanou s Vámi v sobotu 7. února 1987.
Plesový výbor

**DOPORUČTE
HLAS NÁRODA
SVÝM
PŘÁTELŮM
A
ZNÁMÝM**

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ZIVOTOPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z. PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

Stát a jeho autorita

Stát můžeme krátce definovat takto: »Organizovaná společnost, která v sobě zahrnuje 4 nezbytné prvky, které vytvářejí každou společnost; množství jedinců, cíl, prostředky a autoritu.« První a poslední prvek je zvláště důležitý. Musíme zdůraznit, že, mluvíme-li o státu, nejedná se o nějakou společnost soukromou (anonymní, svépomocnou) se zvláštním cílem, nýbrž o organizovanou společnost v nejšířším slova smyslu, čili o společnost politickou.

1. Státní autorita je nutná

Autorita ve státě je činitel, který zasluhuje největší pozornosti. Má svůj původ v lidské přirozenosti, jako společnost sama. Vždy společnost nemůže dosáhnout svého cíle, nedostává-li se jí takového jednotčivého prvku, který je schopen přimět jednotlivce, aby plnili svou povinnost. A tento jednotčivý prvek se nemůže uskutečnit, chybí-li morální síla autority.

Žádná lidská společnost, ani ta malá rodina, se nemůže delší dobu udržet, nemůže polírat zločiny, bránit se bezpráví, čelit nebezpečí, zachovávat pořádek, uskutečňovat všespolečenské cíle ve křesťanském oboru, není-li zde autorita, která je oprávněna a schopna dávat zákony, vyžadovat jejich zachování, případně používat k jejich ochraně i příslušných sankcí.

2. Pochází od Boha

Boží Zjevení souhlasně potvrzuje přirozený původ společnosti státní a její společenské autority. A poněvadž příroda s takovými vlohami a požadavky je stvořena Bohem, je původ státu a jeho autority božský. Když se jednoho dne farizejové úskočně tázali Krista, komu je třeba dříve sloužit, zda Bohu nebo císaři, odpověděl jim jednoznačně: »Dávejte císaři, co je císařovo a Bohu, co je Božího« (Mt. 22,21). Sv. Pavel napsal tato otevřená slova Římanům: »Každý se má podříditi vrchnosti, která vládne. Vždyť není vlády, která by nepocházela od Boha« (Řím. 13,1).

3. Může mít různé formy

Tvrdíme-li, že autorita, vyplývající z přirozeného práva, je v každé společnosti nezbytná, a poukážeme-li na to, že pochází od Boha, nepopíráme tím možnost rozličné vládní formy ani nechceme tvrdit, že každý jedinec je povolán k vládě přímo od Boha.

Katolické učení neukládá žádnou určitou vládní formu ve státě. Připouští, jak svědčí dějiny, monarchii, demokracii, oligarchii i konzulát, neboť každá vládní forma může být více méně dobrá, jestliže odpovídá požadavkům určité doby, místa a národa a vyhovuje-li příslušnému stupni kultury a politické vyspělosti. A vládnout může legitimně každý, kdo v souladu s příslušnými zákony Božími i pozitivními byl povolán k moci, ať již volbou, dědičnou posloupností nebo každým jiným zákonitým způsobem.

Rozsah státní autority

1. Pojetí liberální

Nedostačující rozsah státní autority zavádí liberální pojetí státu, které by ji chtělo redukovat na pouhou ochranu společenského pořádku, bezpečnosti a osobní svobody.

Jedná se zde o stát policejní, který mimo dozor nad obecním pořádkem nemá žádného dalšího zájmu o občany a o vývoj společenského života. Toto pojetí je zřejmě nedostačující a nesprávné. Člověk nežije ve společnosti jen jako svobodný občan, jehož svobodu je třeba hájit, nýbrž má i cíle mnohem vyšší, k jejichž dosažení je třeba organické spolupráce. Je povinností státu, aby mu k dosažení těchto vyšších, vznešených a všeobecně prospěšných cílů napomáhal.

2. Božská moc státu

Neomezenou státní autoritu hlásají známé nauky státočistic-ké, jejichž hlavními mluvčími jsou: Spinoza, Hobbes, Hegel, Comte atd. Tito filosofové spatřovali ve státě dokonce jakýsi projev božství. Stát dle nich je pramenem všech práv, ale nemá žádné povinnosti. Je přirozené, že podle jejich názoru je i náboženství státu zcela podřízeno.

Stát je tedy jediným pramenem etiky. Proto každý zákon již tím, že je zákonem státním, je spravedlivý. Neuznává se žádné dřívější, nebo na pozitivním právu nezávislé právo; pozitivní právo je emanací státu.

Každý snadno nahlédne, že tu jde o nauku zcela neodůvod-

něnou, nerozumnou, ba nelidskou. Ani zde není třeba sahat daleko do dějin pro výmluvné poučení.

3. Autorita státu je omezena přirozeným zákonem

Autorita státu má být tedy úměrná jeho poslání, jímž je společné dobro. Má být taková, aby měla po ruce dost prostředků k dosažení tohoto společného dobra. Je však omezena přednostními a vyššími právy Božími, právy osobními, rodinnými i právy jejich sdružení s cílem prospěšným, která se zakládají na přirozeném právu. To je katolické stanovisko, které se samovolně nabízí pro svoji rozumnost a smysl pro společenskou rovnováhu. Ponechává státu dostatečnou moc, aby mohl plnit své povinnosti a vyžadovat v případě potřeby i obět životů občanů, avšak na druhé straně stanoví státu i nepřekročitelné hranice, které chrání občana před násilím a tyranií.

Jestliže Kristovo učení vybízí občany, aby dávali »co je Boží, Bohu a co je císařovo, císaři«, chce tím jednak zajistit státu od občanstva dostatečnou pomoc, ale zároveň chrání občana před přehmaty státní autority. Zdůrazňuje, že Boží práva jsou vyšší a přednější a musí být respektována vždy: »Více je třeba poslouchat Boha než lidi« (Sk. 5,29).

Tím nechci říci, že moc státu je závislá na autoritě Církve ani nechci tvrdit, že by se státní autorita nemohla opírat o Boha. Papež Lev XIII. v encyklice *Immortale Dei* jasně rozlišuje: »Bůh rozdělil řízení lidského pokolení dvěma mocnostem, totiž církevní a světské, z nichž jedna je určena věcem božským, druhá lidským. Obojí je nezávislé na svém poli, obojí má své meze, jimiž je ohraničena, a ty jsou určeny co nejpřesněji svou povahou a svým posláním.«

Z toho vyplývá, že obojí společnost, jak církevní tak státní, je ve svém řádě a ve své kompetenci svobodná a nezávislá, což naznačují i slova téhož papeže v encyklice *Arcanum*: »Nikdo nepochybuje, že zakladatel Církve Ježíš Kristus chtěl posvátnou moc odlišnou od moci světské a aby obojí byly pro plnění své moci svobodné a volné«.

Cíl státu

1. Bludná učení

Bludná učení stanoví státu různé cíle. Tak na příklad, kdysi to byla moc a sláva panujících. Známy je výrok francouzského krále Ludvíka XIV., který učinil heslem svého panování: »L'état c'est moi« - »Stát to jsem já«. Proti takovému heslu stojí správný výrok papeže Pia XII., který se nám na tomto protikladném pozadí jeví v celé své mravní kráse: »Poslední morálkou a všeobecným odůvodněním panování je sloužit.«

Jiní horují se zápalem přímo náboženským o kult velikosti a moci státu, jemuž mají být jednotliví občané obětováni. Hegelovský idealismus považuje život člověka jen za přechodný, pomíjějící projev všeobecného Já - státu. Materialismus zase považuje občana za součást sociálního stroje; stroje, kterému má být všechno obětováno. Jde o pojmy mylné, neboť mylnými jsou i systémy, z nichž se vyvozují.

Takové názory otvírají bránu znehodnocení lidské důstojnosti, naprostému setření jedinečnosti lidské osoby, která je přece bytostí konkrétní, rozumnou, nesmrtelnou a která je zde obětována zařazení sice důležitějšímu, ovšem ale jen abstraktnímu a pomíjějícímu, jakým je stát.

Viděli jsme také státy a vlády, které, jak se zdá, spatřovaly poslání státu v dobru občanů, ovšem nikoli občanů všech, nýbrž jen těch horních 10.000. Je přirozené, že stát, který je obhospodřován tímto způsobem, postrádajícím jakékoliv rovnosti a spravedlnosti, okrádá vlastně své chudé občanstvo. Aby bylo o všechny občany dobře postaráno a nadto ještě určitý počet občanů kofistil ze státního organismu, je nad síly státu. Není to možné. Je to nejen požadavek neuskutečnitelný, ale také zcela nežádoucí, protože nespravedlivý.

Máme zde zkušenost i z historie vlastního státu a měla by nám být výstrahou, abychom podobné amorálnosti zavřeli do našeho politického života přístup.

Cílem státu nemůže být ani pouhá ochrana svobody jedince. Tím bychom dali státu nedostatečnou pravomoc a občana zbavili pomoci, kterou mu stát má poskytnout.

2. Společné dobro občanů

Dle nauky Církve je cílem státu společné dobro občanů, to je uskutečnění těch podmínek společenského řádu, blahobytu, zákonodárství, kultury a podobně, při nichž může člověk snadno dosáhnout svého pozemského i věčného cíle.

Stát - ať jakýkoli -, který má úctu k svobodě svých občanů a k vysokému mravnímu i kulturnímu poslání náboženství, nemůže tedy překážet Církvi při používání takových prostředků, které vedou přímo nebo nepřímo k dosažení nadpřirozeného cíle. Naopak, je jeho povinností, aby Církvi pomáhal při plnění jejího duchovního a všespolečenského poslání a pochopil jeho důležitost i pro zdar poslání vlastního.

(pokračování příště)

THE BOHEMIAN PEOPLE IN CHICAGO

By Josefa Humpal Zeman

The neighborhood of Hull-
House was once the Prague of
the Bohemian people in
Chicago. The district extending
from Canal to Halsted, and
from I wing to Twelfth Street,
was, before the great fire of
1870, the largest and best settle-
ment of Bohemians in the city.
When, after that fire, the city
began to extend itself beyond
the western limits, and new
tracts of land were measured off
into cheap lots, the Bohemians,
who love nature, pure air, and
gardens, sold their property in
this crowded part of the city,
and moved to the new region,
where they might invest in more
land, and so afford the luxury of
a garden. The movement once
started, it was not long before
the whole community changed
its location, and soon there grew
up a vast colony, "a city within a
city," spreading from Halsted to
Ashland Avenue, and from Six-
teenth to Twentieth Street, and
numbering not less than forty-
five thousand Bohemians.

The colony again received a
name; and this time it was in
honor of the second largest city
of Bohemian, Pilsen, or Pilsen.
Soon, however, it grew too
small for the flood of Bohe-
mians, which reached its highest
tide in the years 1884-1885,
when the greatest percentage of
the Bohemian emigration to the
United States poured into the
new and prosperous Chicago. It
is now estimated that there are
from sixty to seventy thousand
Bohemians in the city; and
Chicago has the distinction of
containing within itself the third
largest city of Bohemians in the
world. The last element of the
rapidly growing settlement is
now forming west of Douglas
Park.

The first Bohemian emigrants
came to Chicago in 1851 and
1852, and possibly even earlier.
Soon after the revolution in
1848, many of the enthusiastic
patriots, young men with large,
liberty-loving hearts, forced to
flee from their fatherland,
sought homes in this country.
Among those earlier emigrants
were men of cultivation and
energy, who loved liberty so
well that they were ready to un-
dertake all manner of menial
service for her sake; and thus
one would find men of educa-
tion and high social standing en-
gaged in street-sweeping, cigar-
making, and other humble occu-
pations; and graduates of the

University of Prague working
for \$2.50 and \$4.00 per week.

The emigration from
Bohemia increased after every
continental war, and especially
after the Austro-Italian wars of
the '60's. This time not only the
political refugees sought new
homes, but artisans and peas-
ants also began emigrating.
People were tired of constant
wars that were sapping the best
blood of their nation, wasting
their fields, and fastening still
more grievous burdens upon the
shoulders that were already
crushed beneath those they had.
This was the case in most Euro-
pean countries, and especially in
Bohemia.

The social and political up-
heavals, the exaggerated stories
of American wealth, and the
natural feeling of self-preserva-
tion, were, and still are, the
causes of Bohemian emigration.
One of the chief causes now is
the military law, which drives
into this country a steady stream
of strong, healthy, and able-
bodied men. Bohemia has never
sent her "slums", as some politi-
cians assert, because her slums,
like the slums of other nations,
never like to "move on"; they
are too contented in their indol-
ence and filth to be willing to go
to work, or to take the trouble of
a sea-voyage. Besides, the Aust-
rian money, although exceed-
ingly hard to get in that country,
is so depreciated in value, that it
takes about one thousand gul-
den to move a family of eight to
America.

Often good artisans were
compelled to work for low
wages, even \$1.25 a day; still,
out of this meagre remuneration
they managed to lay a little aside
for that longed-for possession, -
a house and lot that they could
call their own. When that was
paid for, then the house re-
ceived and additional story, and
that was rented, so that it began
earning money. When more was
saved, the house was pushed in
the rear, the garden sacrificed,
and in its place an imposing
brick or stone building was
erected, containing frequently a
store, or more rooms for ten-
ants. The landlord, who had till
then lived in some unpleasant
rear rooms, moved into the best
part the house; the bare but
well-scrubbed floors were cov-
ered with Brussels carpets, the
wooden chairs replaced by up-
holstered ones, and the best
room received the added luxury
of a piano or violin.

In those early days rent was
high and flour ten dollars a bar-
rel, but they bought cheap meat
at four cents a pound, coffee at
twelve cents; and thus by dint of
great economy, many were able

to lay aside money each year,
and some of those early settlers
now own property ranging in
value from fifty thousand to two
hundred thousand dollars.

To form at least a small, even
if very insufficient, estimate of
the value of property owned by
the Chicago Bohemians, it may
be interesting to note how much
the working-people have in-
vested in property within the
last eight years. They have
saved it in the Bohemian build-
ing and loan associations. Be-
fore these societies began their
activities, the Bohemians had
already a large community of
not less than fifty thousand in-
habitants, and owned property
running into hundreds of
thousands of dollars in value.
The reports are quoted of five
Bohemian building and loan as-
sociations, out of the forty or
more societies that are in exist-
ence. From the year 1885 to
1893:

The society „Borivoj” has
paid \$107,795.74; The society
„Oul” has paid \$121,224.34
The society „Bohemia” has paid
\$78,370.00; The society
„Domov” has paid \$80,247.47;
The society „Slavie” has paid
\$306,454.24 - Total
\$694,092.09.

We can safely estimate that
within the last eight years these
societies have disbursed over
four millions of dollars, which is
all invested in property by the
working-people.

Before 1878 the majority of
the Bohemians were engaged in
the various building-trades, as
carpenters, bricklayers, paint-
ers; others, again, were tailors,
and many ordinary laborers
working in the lumber-yards;
but after 1878 they began enter-
ing as clerks into stores, law of-
fices, and various other business
enterprises so that today there is
not a profession in which Bohe-
mians are not to be found. The
majority of the Bohemians are
artisans, and only some of the
peasants are contented to be or-
dinary laborers. The Bohemian
business-men command the re-
spect of the very best firms in the
city on account of their honesty
and integrity in all of their busi-
ness relations. Business-men
dealing with them readily
acknowledge the „Bad debt”
among the Bohemians to be
very rare.

THE LABOR MOVEMENT

The condition of the ordinary
workingman is the same as that
of his German, Irish, or Swedish
brother, the only probable dif-
ference being that the Bohe-
mian workingman is frequently
more patient, more conserva-
tive, and less progressive in re-
forms. The labor movement,

until recently, has made very
slow progress among them. This
may be accounted for partly by
the mistrust which the majority
of the people have of strangers
who come to agitate among
them, and also because cer-
tain so-called leaders were
neither wise nor honest.

One of the chief reasons for
the advance made of late by the
Bohemian working-people in
Chicago, is the fact that since
1880 some leaders have come
from the native land, where the
labor movement has been more
successful; and many of the im-
migrants who have arrived here
recently are better accustomed
to labor unions, and know the
power of organization. Then,
too, the various newspapers that
have been started to agitate re-
form have grown more popular.
The result is, that there are now
about twenty-three labor or-
ganizations; and, what is more
encouraging, the majority of
these societies are auxiliary to
American labor unions, such
as the bricklayers' and other
building-trades, or the clothing
unions.

Two typographical co-opera-
tive associations publish dailies:
one the Pravo-Lidu („Rights of
the People"), the other, Denni-
Hlasatel („Daily Herald"),
which has the largest circulation
of all the Bohemian dailies. The
majority of the workmen
favor the eight-hour movement,
and many object to child-labor.
The wages earned are the same
as those paid to other
nationalities. There is not a
single working-women's union;
in fact, nothing whatever has
been done for the Bohemian
working-woman. No one has
deemed her worthy of any ef-
fort; and with the exception of
the few Americanized tailores-
ses who belong to the Tailors'
Union, the whole mass of girls
who work in tailor-shops, cigar-
factories, and candy-factories
have seldom been near a „union
meeting". This is an interesting
fact; for as long as these hun-
dreds and thousands of girls
shall be left unorganized and un-
informed, they will always be a
great stumbling-block in the
path of the working-woman of
Chicago.

SOCIAL LIFE

Although the Bohemians

have better food and more of it
than they had at home, they lack
the social life. They miss the free
garden concerts that are given in
almost every large city in
Bohemia; the Sunday walks, the
reading-rooms, and various
holiday feasts that are almost in-
dispensable to the Bohemian
temperament.

This yearning after more so-
cial life has led them into various
schemes for entertainment
which are not always whole-
some. The picnics, with un-
iformed processions, led by
brass bands, that are so common
and perfectly proper in
Bohemia, appear strange and
almost ridiculous. The Sunday
dances, theatres, and concerts
that stand substitute for the
walks in the fields; the home en-
tertainments, when families
make calls, and amuse them-
selves by singing, eating, drink-
ing, and telling stories - are to
the conservative American de-
secrations of the Sabbath.

Similar amusements are
popular with the newcomers;
but as they live here longer, and
become more Americanized,
this social life changes and be-
comes more formal, more af-
fected, and gradually becomes a
mixture of American and Euro-
pean, something unlike the real
Bohemian, and foreign to the
*American; entirely original, the
„Bohemian-American."*

The love of social life is the
predominating feature in the
Bohemian settlement. Almost
every Bohemian, man and
woman, belongs to some soci-
ety, and many are members of
several orders. Unlike any other
Slavonic nation, the Bohemian
women have a great many orga-
nizations, both educational and
benevolent. The secret societies
of „Jednota Ceskyeh Dam” are
among the most popular and in-
fluential. Their object is at once
educational, social, and benevo-
lent; and they pay yearly
thousands of dollars to aid the
orphan children of their former
members. Among the younger
women the gymnastic societies,
known as „Sokolky", are best
organized. Women, like men,
also separate their social from
their religious life, and have or-
ganizations of freethinking and
catholic women.

(Conclusion in next issue)

599-1372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVUJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHES AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKY
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

VOICE OF THE NATION

Looking Ahead

by
Robert H. Rowland
Executive Director

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

FEDERAL PERSONNEL SECURITY PROGRAM

In 1936, President Roosevelt became concerned about the growth of subversive ideologies within this country. He called FBI Director J. Edgar Hoover over to the White House where he gave the director orders to begin collecting intelligence on subversive individuals and organizations.

This presidential directive was reaffirmed by every chief executive

from Roosevelt to Ford. It was not until the "Levi Guidelines" were issued that this directive was nullified. It should be to the everlasting discredit of Gerald Ford that he did not immediately take measures to cause the withdrawal of these guidelines which literally destroyed the intelligence gathering capabilities of the FBI in all but criminal cases.

It has long been recognized, and the Supreme Court has affirmed the fact that it is necessary for governmental agencies to compile information on "agitators of violence and possible subversives."

When it became clear that the Communist Party USA was an agent of the Soviet Union, and as such was working for the violent overthrow of the U.S. Government, a Personnel Security Program was established to try to assure that disloyal persons would not be employed by government at any level, nor would they be permitted to work in defense plants or be accepted into the armed forces.

Individuals who were being con-

sidered for positions of trust, as categorized above, were subjected to background investigations. Those needing low level clearances were subjects of a National Agency Check (NAC). Those given access to highly classified material were given a Complete Background Investigation (CBI).

Individuals who would be working with cryptographic or nuclear material were given even more thorough scrutiny, as were FBI, CIA or other investigative agents with comparable duties.

The NAC was exactly that: a check of national agencies such as the FBI, Civil Service Commission (now the Office of Personnel Management) and the records of congressional committees and other government agencies.

The CBI included the NAC plus detailed investigations by agents to determine the loyalty, integrity, discretion and character of those to be entrusted with the nation's highest secrets.

As a result of the Levi Guidelines under which the FBI operates, and various Supreme Court decisions, it is no longer possible to investigate potential subversives in any realistic manner.

The congressional committees have been abolished and their files made unavailable. The FBI no longer investigates potential subversives, therefore has no intelligence files. Neither has the Office of Personnel Management.

The plain fact is, our Personnel Security Program no longer exists. The subversives have complete freedom to carry on their treasonous activities with no concern about being prosecuted.

The Supreme Court, under Earl Warren in 1967, even ruled that members of the Communist Party cannot be barred from working in defense industries. We can well expect many Communists are now implanted therein, engaging in espionage and ready to carry out sabotage when the signal is given.

CIS HAS VOTER REGISTRATION INFO

Instructions for voter registration will be provided to prospective Chicago voters by Citizens Information Service of Illinois (CIS), a nonpartisan voter information service, on its information hot-line at 236-0315.

Persons who have never been registered to vote, who have changed their names, and voters who have changed their address but did not notify election authorities, must register if they wish to vote in the February mayoral and aldermanic elections.

All polling places will be open on Tuesday, January 27 from 8 am to 9 pm, offering the last chance to register to vote. To find out where a polling place is located, voters may contact CIS at 236-0315.

In order to register, voters present two forms of identification, one of which must have the voter's current address. A utility bill or a rent receipt with the voter's name and current address is acceptable.

Registered voters who more of change their names within 30 days of the election are permitted to vote at their former polling places.

JUDY BAAR TOPINKA

The Republican National Committee (RNC) has confirmed the selection of State Senator Judy Baar Topinka (R-22, Riverside) to the newly established Select Advisory Commission on Minority Participation, according to RNC Chairman Senator Frank J. Fahrenkopf, Jr.

The newly formed commission was established following a resolution passed last June by the RNC which recommended that more attention be paid to minority participation within the Republican Party. The recommendation was the result of a report presented by the RNC Rules Subcommittee on Minority Participation. The subcommittee reported that the party rules, either by language or intent, in no way inhibited minorities from participating in the GOP. However, the subcommittee members did report that, in general, the GOP did

have a participation problem among some minority groups.

The purpose of the commission, therefore, is to recommend to the RNC chairman additional steps the party can take to attract more minority communities to GOP party activities.

Edward L. Lujan, chairman of the Republican Party of New Mexico, will chair the Select Advisory Commission. The commission is composed of party activists from across the nation.

Topinka stated that she felt that she was chosen for this activity because of her previous experience in organizing and sustaining various ethnic groups within the GOP.

Topinka said, "Being a woman, which is still a minority in political circles - though a fast growing one - and having a strong foothold in numerous ethnic communities where I have provided a voice for them

in legislative and party matters. I think I can make a unique contribution to the Republican Party."

She continued, "I think it could and should be the party of choice for many in the minority communities. I think that numerous ethnic groups in the past have voted Democratic because it was something that their parents may have latched onto when they first came to this country. It was all they were ex-

posed to and it became habit. And because of just getting started in this country, they fell prey to lots of promises in the hopes that they could more readily be assimilated into the mainstream of American life."

"In many cases, they have found those promises empty, and now in a state of disillusionment, look for a place to hang their hats. I want to make sure that the Republican Party is there to provide the hatstand."

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60404

Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650

ALL PHONES:
484-0800

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

Our 103rd Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service
CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700